

A ÎMPĂRĂȚILOR, CEA DENTȚIU

C A P I

Si fu un om den Armathem Sifa, den 1
 muntele lui Efraim, și numele lui,
 Elcana, fecior lui Ieremeilu, al fecio-
 rului lu Iliu, fecioru lui Thoche, în
 Nasiv den Armathem, den muntele
 lui Efraim. Și la acesta, doao muieri, numele
 uniia, Anna, și numele al doilea, Fenana. Și 2
 era la Fenana copii, și la Anna nu era
 copilul. Și să suia omul acela den zile în zile,
 den cetatea lui, den Armathem, a se închina și
 a jîrtvui Domnului Dumnezăului Savaoth în
 Silom. Și acolo Ili și cei 2 feciori ai lui, Ofni și
 Finees, preoții Domnului. Și fu o zi și jîrtvi 4
 Elcana și au dat Fenanii, fâmeii lui, și la toți fiii
 ei, și featelor ei, părți. Și Annii au dat o 5
 parte, după obraz, căci nu era la ea copil, însă
 căci pre Anna o iubii Elcana decît pre
 Fenana mai mult, și Domnul au închis ceale
 de prejur zgăul ei. Căci n-au dat ei Domnul 6
 copil după primejdia ei și după scîrba primej-
 diei ei, și să întrista pentru aceasta, căci au în-
 chis Domnul ceale de împrejurul zgăului ei, ca
 să nu-i dea ei copil. Așa făcea den an în an, 7
 cînd să suiia la Casa Domnului, și să mîhniia,
 și plîngea, și nu mîncea. Și zise ei Elcana, 8
 bărbatul ei: „Anna!“ Și zise: „Iată eu,
 doamne“. Și zise ei: „Ce iaste ție căci plîngi?
 Și pentru ce nu mănînci? Și pentru căci te
 bate inima ta? Nu sînt eu mai bun ție decît 9
 zeace fii?“ Și să sculă Anna după ce au
 mîncat ei la Silom și stătu înaintea Domnului,
 și Ili preotul ședea pre jățiu, la pragurile por-
 ților besearicii Domnului. Și ea, amărită la 0
 suflet, și s-au rugat cătră Domnul și plîngînd
 au plîns Și s-au rugat rugă Domnului, 11
 zicînd: „Adonai Doamne, Eloii Savaoth, de vei
 căutînd căuta pre smerenia roabei Tale și-Ț
 vei aduce aminte de mine și nu vei uita roaba
 Ta și vei da roabei Tale sămîntă de bărbat, și-l
 voiu da Ție înaintea Ta, dat pînă în ziua morții
 lui, și vin și îmbătare nu va bea și hier nu se va
 sui pre capul lui“. Și fu cînd înmulți 12
 rugîndu-se înaintea Domnului, și Ili preotul
 păzi gura ei. Și ea grăia întru inima ei și 13
 buzele ei să clătiia, și glasul ei nu se auziia; și o
 ascultă pre ea Domnul, și o socoti pre ea Ili ca
 o beată. Și zise ei copilașul lui Ili: „Pînă 14
 cînd te vei îmbăta? Rădică-ț vinul tău și pasă
 den locui Domnului!“ Și răspunse Anna și 15
 zise: „Nu, doamne, fâmeaie întru nesilnică
 zi sint eu, și vin și îmbătare n-am băut și
 răvârsu sufletul meu înaintea Domnu-
 lui. Nu da pre roaba ta întru fata pă- 16

gînă, căci den mulțimea multelor ziselor
meale și den mulțimea mîhnirii mele, m-am
17 topit pînă acum“. Și răspunse Ili și zise
cătră ea: „Pasă întru pace, Dumnezeul lui
Israil să-t dea tie toată cearerea ta carea ai
18 cerșut de la El“. Și zise Anna: „Aflat-au
roaba ta har întru ochii tăi!“ Și mearse muia-
rea în calea ei și intră la popasul ei și au mîn-
cat cu bărbatul ei și au băut, și fața ei nu s-au
19 mai izmenit încă. Și mîneacăndu-se demie-
neața, să închinară Domnului și mearsără pre
calea lor. Și intră Elcana în casa lui, Arima-
them, și cunoscă Elcana pre muierea lui,
Anna, și-Ș adusă aminte de ea Domnul, și
20 zemisli. Și fu în vremea zilelor, și născu
fecior și numi numele lui Samuil, zicînd că:
„De la Domnul Dumnezeu Savaoth l-am cer-
21 șut pre el“. Și s-au suit omul Elcana și toată
casa lui la Silom, să jîrtvuiască jîrtva zilelor și
22 rugile lui și toate zecile pămîntului lui. Și
Anna nu s-au suit cu el, căci au zis bărbatului
ei: „Pînă să va sui pruncul de-l voi înțărca
pre el, și să va ivi feaței Domnului și va șădea
23 pînă în veac acolo“. Și zise Elcana, bărba-
tul ei: „Fă ce e bine în ochii tăi, șazi pînă unde
vei înțărca pre el, ce să întărească Domnul ce
24 au ieșit den gura ta!“ Și au șazut muierea și da
șă sui împreună cu el în Silom, cu vițel de trei
ani și cu pîine și cu ifi de făină curată și cu bur-
duf de vin. Și au intrat în Casa Domnului, în
Silom, și copilașul împreună cu ei; și au adus
25 înaintea Domnului, Și au junghiat tată-său
jîrtva carea făcea den zile în zile Domnului, și
aduse copilașul și au junghiat vițelul. Și au
26 adus Anna, maica copilașului, cătră Ili, Și
zise: „Întru mine, doamne! Viu e sufletul tău,
eu sînt muierea ceaea ce au stătut înaintea ta
împreună cu tine, cînd m-am rugat cătră
27 Domnul. Pentru copilașul acesta mă rugam,
și au dat mie Domnul cearerea mea, care am
28 cerșut de la Dînsul. Și eu aduc pre el Dom-
nului, toate zilele carea trăiaște el, slujbă
Domnului“. Și s-au închinat acolo Domnului.

CAP II

1 i să rugă Anna și zise: „Întăritu-s-au
inema mea întru Domnul, înălță-se
cornul meu întru Dumnezeul meu;
lărgi-se asupra vrăjmașilor miei gura
mea, căci m-am bucurat întru mîntui-
2 rea Ta! Căci nu iaste sfînt ca Domnul și nu
iaste drept ca Dumnezeul nostru și nu iaste
3 sfînt, afară den Tine! Nu vă lăudaț, nici
grăiț nalte întru covîrșire și să nu iasă mare
graiu den rostul vostru, căci Dumnezeul
cunoștințelor – Domnul, și Dumnezeu gătînd
4 isprăvile Sale. Arcul celor tari au slăbit,

și cei slabi s-au încinsu cu puteare. Cei 5
plini de pîine să împuținară, și cei flămînzi au
lăsat pămîntul; căci stearpa au născut șapte,
și cea multă întru fii au slăbit. Domnul 6
omoară și învie, pogoară în iad și suie.
Domnul sărăcească și îmbogățească, sme- 7
reaște și înalță. Rădică de la pămînt pre 8
sărac și den gunoiu scoală pre sărac ca să șază
el cu silnecii norodului și scaun de mărire
moștenind lor. Dînd rugă celui ce să roagă 9
și blagoslovi anii direpților, căci nu cu vîrteuta
e omul tare, Domnul slab va face pre potriv-
necul Lui, Domnul sfînt. Nu se laude înțe- 10
leptul întru înțelepciunea lui și nu se laude
tarele întru tăria lui și nu se laude bogatul
întru bogăția lui, Ce întru aceasta să să 11
laude cela ce să laudă: întru a priceape și a
conoaște pre Domnul și a face judecată și
12 dreptate întru mijlocul pămîntului. Dom-
nul S-au suit în ceriu și au tunat, Acesta va
judeca marginea pămîntului, drept fiind, și dă
vîrteute împăraților noștri și va înălța cornul
unsului Lui“. Și lăsară pre el acolo înaintea 13
Domnului și se duse la Arimathem, și copila-
șul slujia feații Domnului înaintea lui Ili preotul.
14 Și fiii lui Ili preotul – fii păgîni, neștiind
pre Domnul. Și venitul preotului, de la 15
oameni, de la tot cela ce jîrtvuia; și veniia
copilașul preotului, dacă fierbea carnea, și
undița cu 3 dinți, în mîna lui, Și o sloboziia 16
pre ea în căldarea cea mare sau în tengire sau
în oală și tot ce să suia în undiță îș lua lui preotul;
ca aceastea făcea la tot Israilul, celora ce
veniia a face jîrtvă Domnului în Silom. Și 17
mai nainte decît a să tămîia seul, veniia copila-
șul preotului și zicea omului ce jîrtvuia de
carne să frigă preotului: „Și nu voi lua de la
tine carne hiartă den căldare“. Și zicea 18
omul cela ce jîrtvuia: „Tămîiască-se întîiu,
dară, cum se cuvine seul, și atuncea ia ție
dentru toate carele pohtează sufletul tău!“ Și
zise: „Ba, că acum vei da, iară de nu, voi lua
cu tărie!“ Și era păcatul copilașilor mare 19
înaintea Domnului foarte, căci nu socotiia
jîrtva Domnului. Și Samuil era slujind 20
înaintea Domnului, copilașul încins cu efud de
în, Și veșmînt mic au făcut lui maica lui, și 21
aducea lui den zi în zi, cînd să suia ea cu bār-
batul ei a jîrtvui jîrtva zilelor. Și blagoslovi 22
Ili pre Elcana și pre fămeaia lui, zicînd: „Să-ț
răsplătească Domnul sămîntă dentru fămeaia
aceasta, pentru datoria ce ai dat Domnului!“
23 Și s-au dus omul la locul lui. Și au
socotit Domnul pre Anna, și au zemisli și
au născut încă 3 feciori și 2 feate, și să mări
copilașul Samuil înaintea Domnului. Și 24
Ili – bătrîn foarte, și au auzit ceale ce făcea
fiii lui fiilor lui Israil, toate, și cum dor-

miia împreună fiii lui cu muierile ceale ce dvo-
riia lângă ușale cortului mărturie; și zise lor:
25 „Pentru căci faceți după cuvîntul acesta carele
eu auzu den rostul a tot nărodul Domnului?
26 Nu, feții miei, nu, căci nu e bun auzul carele
auzu pentru voi; nu faceț așa, căci nu sînt
bune auzirile carele eu auz, ca să faceț noro-
dul să nu slujască nărod la Dumnezău. De
27 va greșind va greși om la om, și se vor ruga
pentru el Domnului; și de va greși Domnului
om, cine se va ruga pentru el?” Și nu asculta
glasul tatului lor, căci vrînd vrea Domnul să-i
28 strice pre ei. Și copilașul Samoil mergea
mărindu-se și era bun cu Domnul și cu oame-
29 nii. Și veni omul lui Dumnezău cătră Ili și
zise: „Aceasta zice Domnul: ‘Descoperind
M-am descoperit cătră casa tătîne-tău, fiind ei
în pămîntul Eghiptului robi casei lui Faraon.
30 Și am ales casa tătîne-tău dentru toate casele
lui Israil, Mie să-M prioțască, ca să să suie pre
jîrtăvnicul Mieiu și să tătînieze cu tătînie și să
ridice efud înaintea Mea. Și am dat casei tătî-
ne-tău toate ale focului fiilor lui Israil, întru
31 mîncare. Și pentru căci ai căutat preste
tătînia Mea și la jîrtva Mea cu nerușinat ochiu
și ai slăvit pre fiii tăi mai vîrtos decît pre Mine,
să vă îngrășăț începătura a toată jîrtva lui
32 Israil înaintea Mea? Pentru aceea, această
zice Domnul Dumnezăul lui Israil: Zis-am: Casa ta
și casa tătîne-tău va petreace înaintea Mea
pînă în veacu! Și acum zice Domnul: Nice într-
un chip Mie, căci numai pre ceia ce vor mări
pre Mine voi mări, și cela ce Mă defaimă
pre Mine se va
33 necinsti. Iată, vin zile și voi surpa semen-
ția ta și semenția casei tătîne-tău, și nu va fi
34 ție bătrîn în casa ta. Vei prăvi întărirea
besearecilor întru toate cîte vei îmbunătăți
pre Israil și nu va fi bătrîn în casa ta în toate
35 zilele, Și om nu va surpa ție de la jîrtăvni-
cul Mieiu toate zilele, ce ca să lipsască ochii
lui voi face și să să surpe sufletul lui, și toată
presosala casei tale vor cădea întru sabia
36 oamenilor. Și acesta ție semnul carele va
veni preste acești 2 fii ai tăi, Ofni și
37 Finees: Întru o zi vor muri amîndoi. Și voi
rîdica Mie preot credincios, carele toate ceale
dentru inima Mea și dentru sufletul Mieiu va
face, și voi zidi Mie casă credincioasă și va
petreace înaintea unsului Mieiu toate zilele.
38 Și va fi tot cel rămas întru casa ta va
veni să să închine lui, cu un ban de
argint și cu o pîne, zicînd:
‘Leapădă-mă la una den pre-
oțiile tale să mă-
nîncu pîne!’“

i copilașul Samoil era slujind Domnu- 1
lui, înaintea lui Ili preotul; și cuvîntul 2
Domnului era cinstit întru zilele acea- 3
lea, nu era videnie să aleagă. Și fu 4
în ziua aceea, și dormiia Ili întru locul 5
lui și ochii lui au început a se îngreua. Și 6
nu putea să vază și sfeașnicul Domnului mai 7
nainte de ce să stîngea, și Samoil dormiia în 8
besearea Domnului, unde era sicriiul lui 9
Dumnezău, Și grăi Domnul: „Samoil, 10
Samoil!“ Și zise: „Iată eu!“ Și alergă cătră 11
Ili și zise: „Iată eu, ce m-ai chemat?“ Și zise 12
Ili: „Nu te-am chemat, întoarce-te de dormi!“ 13
Și să întoarse de dormiia, și adaose încă Dom- 14
nul a chema pre Samoil și-l chemă: „Samoil, 15
Samoil!“ Și să duse la el al doilea rînd și zise: 16
„Iată eu, ce m-ai chemat?“ Și zise: „Nu te-am 17
chemat, fiule, întoarce-te și dormi!“ Și 18
Samoil – mai înainte decît a cunoaște pre Dum- 19
nezău și mai înainte de a i se arăta lui cuvîntul 20
Domnului. Și adaose Domnul a chema pre 21
Samoil al treilea rînd, și să sculă și mearse 22
cătră Ili și zise: „Iată eu, ce m-ai chemat?“ Și 23
cunoscă Ili că Domnul au chemat pre copilaș. 24
Și zise Ili lui Samoil: „Întoarce-te și dormi, 25
fiule, și va fi de te va chema Cela ce te cheamă, 26
și vei zice: ‘Grăiaște, Doamne, căci aude robul 27
Tău!’“ Și mearsă Samoil și dormi în locul 28
lui. Și veni Domnul și Să așază și-l chemă 29
pre el ca și o dată și altă dată: „Samoil, 30
Samoil!“ Și zise Samoil: „Grăiaște, că ascultă 31
robul Tău!“ Și zise Domnul cătră Samoil: 32
„Iată, Eu fac cuvintele Meale întru Israil, cît 33
tot cela ce va auzi pre eale vor răsuna amîn- 34
doao urechile lui. În ziua aceea voi 35
rădica asupra lui Ili toate cîte am grăit, în casa 36
lui; înceape-voiu și voiu săvîrși. Și am 37
poruncit lui cum voiu izbîndi Eu preste casa 38
lui, pînă în veaci, întru strîmbătățile fiilor lui, 39
carele au cunoscut; căci grăind de rău pre 40
Dumnezeu fiii lui, și nu-i învăța pre ei. Și 41
nici așa, M-am jurat casei lui Ili, de să va ierta 42
strîmbătatea casei lui Ili, întru tătînie și întru 43
jîrtvile lui, pînă în veac“. Și doarme Samoil 44
pînă dimineață și să mîneacă dimineața și 45
deșchise ușile Casei Domnului. Și Samoil să 46
temu să spuie videnia lui Ili. Și zise Ili cătră 47
Samoil: „Samoile, fiule!“ Și zise: „Iată 48
eu!“ Și zise: „Ce e cuvîntul ce s-au grăit 49
cătră tine? Să nu ascunzi dară de cătră mine! 50
Aceasta să-ț facă Dumnezeu și acestea să-ț 51
adaogă, de vei ascunde de la mine cuvînt, 52
dentru toate cuvintele ce s-au grăit cătră tine, 53
întru urechile meale!“ Și spuse Samoil lui 54
Ili toate cuvintele și n-au ascuns de cătră el, și 55
zise Ili: „Domnul sîngur binele înaintea Lui va 56
face“. Și să mări Samoil și era Domnul cu el și 57
n-au căzut dentru toate cuvintele lui preste pă-

20 mînt. Și au cunoscut tot Israilul, de la Dan și pînă la Virsavie, cum e credincios Samoil
 21 întru proroc a să face Domnului. Și Să adaosă Domnul a Să arăta în Silom; căci S-au descoperit Domnul cătră Samoil în Silom, după cuvîntul Domnului; și să încrezu Samoil ca să să facă întru proroc Domnului, întru tot
 22 margine. Și Ili – bătrîn foarte, și feciorii lui mergînd mergea și rea calea lor înaintea Domnului.

C A P I V

1 **S**i să făcu în zilele acealea, și să adunară cei streini de fealiu asupra lui Israil întru războiu; și ieși Israil întru timpinarea lor, întru războiu, și să tăbăriră la Avinezer. Și cei streini de fealiu să
 2 tăbăriră la Afec. Și să rînduiră cei streini de fealiu de războiu asupra lui Israil și să înfrînsă războiul și greși om israil înaintea celor streini de fealiu și să râniră întru rînduială, la cîmpu, 4000 de oameni. Și veni
 3 nărodul la tabără și zisără bătrînii lui Israil: „Întru ce ne-au lovit pre noi Domnul astăzi înaintea celor streini de fealiu? Să luom cătră noi chivotul Dumnezeului nostru den Silom și să iasă den mijlocul nostru și ne va mîntui den
 4 mîna vrăjmașilor noștri“. Și trimise nărodul la Silom și rădică de acolo sicriiul făgăduinței Domnului puterilor, Ce șade pre heruvimi. Și amîndoi fiii lui Ili, împreună cu sicriiul făgăduinței lui Dumnezeu, Ofni și
 5 Finees. Și fu după ce veni sicriiul făgăduinței Domnului în tabără, și strigă tot Israil cu
 6 glas mare și răsună pămîntul. Și auziră cei striini de fealiu glasul strigării și ziseră cei striini de fealiu: „Ce iaste strigarea aceasta mare întru tabăra evreilor?“ Și au cunoscut că
 7 sicriul Domnului au venit în tabără. Și să spămîntară cei striini de fealiu și ziseră: „Acești dumnezăi au venit cătră ei în tabără, vai noao, scoate-ne pre noi, Doamne, astăzi, căce nu s-au făcut ca aceasta ieri și
 8 alaltaieri. Vai noao, cine ne va scoate pre noi den mîna dumnezăilor celor mai întăriți aceștea? Aceștea sînt dumnezăii ceia ce au bătut Eghipetul cu toată rana, și întru pustiiu.
 9 Întăriți-vă și vă faceți întru bărbați, striinii de fealiu, pentru ca să nu slujiți evreilor în ce chip au slujit noao: și veți fi întru bărbați și
 10 veți da războiu lor!“ Și deaderă războiu streinii de fealiu cătră ei și greșaste om israil înaintea celor striini de fealiu. Și au fugit fieștecarele la lăcașul lui. Și s-au făcut rană mare foarte și căzură dentru Israil 30 000 de
 11 pedestri. Și sicriiul lui Dumnezău s-au luat, și amîndoi fiii lui Ili au murit, Ofni și Finees.

Și alergă om ieminean dentru rînduială și 12
 veni la Silom întru ziua aceea; și hainele lui, 13
 rupte, și pămînt preste capul lui. Și veni și 13
 iată, Ili ședea pre scaunul lui, lîngă ușa cetății, socotind calea, căce era inema lui întristată pentru sicriiul lui Dumnezău. Și omul au întrat în cetate să povestească și strigă toată cetatea cu glas mare. Și auzi Ili glasul strigării și 14
 zise: „Ce e glasul strigării aceștii?“ Și 15
 omul sîrguind întră înlăuntru și spuse lui Ili. Și Ili – fiiu de 90 de ani și ochii lui s-au întunecat și n-au văzut. Și zise Ili oamenilor celor 16
 ce sta lîngă el: „Ce iaste glasul sunetului acestuia?“ Și omul sîrguind au venit cătră Ili. Și 17
 zise lui: „Eu sînt cela ce viu den tabără și eu am fugit den rînduiala războiului astăzi“. Și zise Ili: „Ce iaste cuvîntul ce s-au făcut, fiule?“ Și răspunse copilașul și zise: „Fugi 18
 om israil de cătră fața celor striini de fealiu; și s-au făcut rană mare întru norod, și amîndoi fiii tăi au murit, și sicriiul lui Dumnezău s-au luat“. Și fu deaca-ș aduse aminte de sicriiul 19
 lui Dumnezău, și căzu den jățiu, dendărăt, fiindu-să de poartă; și i să sfărîmă spinarea lui și muri, căce bătrîn era omul și greu. Și acesta au judecat pre Israil 40 de ani. Și nora lui, 20
 fămeaia lui Finees, zămislită fiind a naște, și auzi veastea că s-au luat sicriiul lui Dumnezău și au murit socrul ei și bărbatul ei, și au plînsu și au născut, căce s-au întorsu spre ea chinurile ei. Și în vreamea ei moare și zisără ei 21
 muierile cealea ce sta lîngă ea: „Nu te teame, căce fiu ai născut!“ Și n-au răspuns și n-au luat aminte inema ei. Și au numit copilașul 22
 Uevari Varhavoth, pentru sicriiul lui Dumnezău și pentru socrul ei și pentru bărbatul ei, Și zisără: „Să depărtă mărirea de la 23
 Israil, luîndu-se sicriiul lui Dumnezău“.

C A P V

1 **S**i luară cei striini de fealiu sicriiul lui 1
 Dumnezău și au adus pre el de la 2
 Avinezer la Azoton. Și au luat cei 2
 striini den fealiu sicriiul Domnului și au băgat pre el în casa lui Dagon și-l 3
 pusără pre el lîngă Dagon. Și mîncară 3
 azoteanii a doao zi și întrară în casa lui Dagon și văzură și iată, Dagon – căzut preste fața lui, pre pămînt, înaintea sicriiului lui Dumnezău. Și rădicară pre Dagon și-l pusără pre el la 4
 locul lui. Și să făcu cînd mîncară a doua zi și iată, Dagon – căzut preste fața lui, pre pămînt, înaintea sicriiului făgăduinței Domnului. Și capul lui Dagon și amîndoa talpele picioarelor lui – rupte preste denaințele pragurilor, afethem fieștecarele, și amîndoao palme-

le mâinilor lui – căzute pre prag, fără numai
 5 spinarea lui Dagon au rămas. Pentru
 aceea nu calcă preoții lui Dagon și tot cela ce
 6 intră în casa lui Dagon preste stepena casei
 lui Dagon, în Azot, pînă în zio aceasta, căci
 7 pășind pășesc. Și să îngreueie mîna Dom-
 nului pre Azot și aduse lor și undă lor la coră-
 8 bii și în mijlocul cetății lor crescură șoareci și
 să făcu turburare de moarte mare în cetate.
 9 Și văzură oamenii ai Azotului că iaste așa și
 zisără că: „Nu va șădea sicriiul Dumnezăului
 lui Israil împreună cu noi, căci nesîlnică e
 10 mîna Lui preste noi și preste Dagon, dumne-
 zăul nostru“. Și au trimis și au adunat pre
 domnii celor streini de fealiu cătră ei și ziseră:
 „Ce vom face sicriiului Dumnezăului lui
 Israil?“ Și ziseră ghetheii: „Mute-se sicriiul
 Dumnezăului lui Israil cătră noi, la Gheth!“ Și
 11 să mută sicriiul Dumnezăului lui Israil la
 Ghieth. Și fu după ce să mută el, și să făcu
 mîna Domnului în cetate, gîlceavă mare
 foarte, și au lovit pre oamenii cetății, den mic
 12 pînă la mare. Și i-au lovit pre ei la șăzutura
 lor și au făcut ghetheanii lor șăzutura. Și
 trimit sicriiul lui Dumnezău la Ascalon; și fu
 deaca întră sicriiul Dumnezăului lui Israil la
 Ascalon, și au strigat ascaloniteanii, zicînd:
 „Ce ați întors sicriiul Dumnezăului lui Israil
 13 cătră noi, să ne omorîț pre noi și pre norodul
 nostru?“ Și au trimis și au adunat pre toți
 domnii celor de fealiu streini și ziseră: „Tri-
 meateți sicriiul Dumnezăului lui Israil și să
 14 așaze la locul lui și să nu omoare pre noi și
 pre norodul nostru“. Căci s-au făcut gîlceavă
 de morte întru toată cetatea grea foarte, da-
 15 ca au intrat sicriiul Dumnezăului lui Israil
 acolo. Și cei vii, ce nu au murit, s-au rănit la
 șăzutura, și s-au suit strigarea cetății în ceriu.

C A P V I

1 **S**i era sicriiul Domnului în țarina celor
 streini de fealiu, 7 luni și undă pămîn-
 2 tul lor șoareci. Și chemară cei
 streini de fealiu popii și vrăjitorii și
 descîntătorii lor, zicînd: „Ce vom face
 sicriiului Domnului? Arățați-ne noao și cu
 ce vom trimite pre el la locul lui?“ Și
 3 ziseră: „De veți trimite voi sicriiul făgă-
 duinței Domnului Dumnezăului lui Israil, să
 nu-l trimeateți dară deșărt, ce dînd dați-I Lui
 ce e al muncii, și atuncea vă veți vindeca și să
 va ierta voao, cîndai nu se va depărta mîna
 4 Lui de cătră voi“. Și ziseră: „Ce iaste al
 muncii să dăm Lui?“ Și ziseră: „După numă-
 5 rul domnilor celor streini de fealiu, 5 șăzutura
 de aur, căci greșală – întru voi și întru boiarii
 voștri și norodului, și 5 șoareci de aur,
 6 Asămănarea șăzaturilor voastre și asămă-
 narea șorecilor voștri, celora ce strică

pămîntul; și veți da Domnului mărire: pentru
 ca să să iușureaze mîna Lui de cătră voi, și de
 la dumnezăii voștri și de la pămîntul vostru.
 7 Și pentru căci îngreuiati inemile voastre, în ce
 chip au îngreuiat Eghipetul și Farao inemile
 8 lor? Nu cînd au batjocurit pre ei, i-au trimis
 pre ei și s-au dus? Și acum luați și faceți un
 9 car nou și doao vaci ce au născut dentîiu, fără
 de viței, preste carele nu s-au pus jug, și înju-
 gați vacile la car și le luați fiii lor den napoia
 10 lor acasă. Și veți lua sicriiul Domnului și veț
 pune pre el pre car; și vasele ceale de aur veț
 da Lui pentru muncă; și veț pune întru punere
 11 versecathan den partea lui și veț trimite pre el
 și va merge. Și veț vedea, de pre calea
 12 hotarului lui veț merge spre Vethsamis, el
 ne-au făcut noao răul acestu mare; și de nu, și
 vom cunoaște cum nu mîna Lui s-au atins de
 noi, ce o întîmplare aceasta ni s-au făcut
 13 noao“. Și au făcut cei streini de fealiu așa și
 au luat doao vaci ce au născut dentîiu și le-au
 14 înjugat pre eale la car și fiii lor i-au închis
 într-o casă. Și au pus sicriiul Domnului pre
 15 car și themaergaz și șoarecii de aur și asămă-
 nările șăzaturilor lor. Și să îndireptară
 16 vacile în cale pre calea Vethsamis, în cărarea
 în care mergea, și osteniia și nu să abătea în
 17 direapta au în stînga. Și domnii celor streini
 de fealiu mergea denapoia lui pînă la hota-
 18 rale Vethsamis. Și cei den Vethsamis
 19 secera seacere de grîu în vale; și ridicară ochii
 lor și văzură sicriiul Domnului și să veseliră
 20 întru timpinarea lui. Și carul intră în țarina
 21 lui Osie de la Vethsamis și au pus acolo lîngă
 el piatră mare și despicară leamnele carului
 și vacile le aduseră întru ardere-de-tot Dom-
 22 nului. Și leviții au adus sicriiul Domnului și
 23 themaergaz ce era cu el și unealtele ce era
 preste el de aur și le puseră preste piatra cea
 24 mare; și oamenii den Vethsamis adusără
 ardere-de-tot și au jîrtvuit jîrtvă în ziua
 25 aceea Domnului. Și cei 5 domni a celor
 26 streini de fealiu vedea și să întoarseră la Aca-
 ron, în ziua aceea. Și aceastea-s șăzutu-
 27 rile ceale de aur, carele au dat cei streini de
 fealiu, muncii Domnului: a Azotului unul, a
 28 Gazei unul, a Ascalonului unul, a Ghethiului
 unul, a Acaroniului [unul]. Și șorecii cei de
 29 aur, după numărul tuturor cetăților celor
 streini de fealiu, ale celor 5 domni, den cetate
 30 întărită, și pînă la orașul ferezeului și pînă la
 piatra cea mare, unde au pus preste ea sicriiul
 31 făgăduinței Domnului, pînă în ziua aceasta,
 ceaea ce e în țarina lui Osie Vethsamisitu-
 32 lui. Și nu se bucurară fiii lui Ehoni întru
 33 bărbați Vethsamisului căci au văzut sicriiul
 Domnului; și au omorîț întru ei 70 de bărbaț

și 50000 de oameni; și au plîns nărodul, căci au lovit Domnul întru nărod rană mare foarte. Și ziseră oamenii cei den Vethsamis: „Cine va putea să treacă înaintea Domnului Dumnezăului celui Sfînt, Acestuia? Și cătră cine să va sui sicriiul făgăduinții Domnului de la noi?“ Și trimiseră soli cătră ceia ce lăcuiesc în Cariathiarim, zicînd: „Întors-au cei streini de fealiu sicriiul Domnului; pogoriți-vă și suiți pre el cătră voi!“

CAP VII

1 **S**i vin oamenii den Cariathiarim și aduc sicriiul făgăduinții Domnului, și-l bagă pre el în casa lui Aminadav cel den deal; și pre Eliazar, feciorul lui, l-au sfințit să păzască sicriiul 2 făgăduinței Domnului. Și să făcu dentru care zi era sicriiul în Cariathiarim, să înmulțiră zilele și să făcură doaozăci de ani și căutară toată casa lui Israil denapoia Domnului. 3 Și zise Samuil cătră toată casa lui Israil, zicînd: „De vă întoarceț voi cu toată inema voastră, cătră Domnul, rădicaț pre dumnezeii cei streini den mijlocul vostru și desişurile, și gătiț inemile voastre cătră Domnul, și slujit Lui sîngur; și va scoate pre voi den mîna celor 4 streini den fealiu“. Și rădicară fiii lui Israil pre valemii și desişurile Astarothului și au slujit Domnului sîngur. Și zise Samuil: 5 „Adunaț cătră mine pre tot Israilul la Masefath, și mă voi ruga pentru voi cătră Domnul“. 6 Și s-au adunat nărodul la Masefath și au cărat apă și au turnat înaintea Domnului pre pămînt și au postit în ziua aceea și au zis: „Am greșit înaintea Domnului!“ Și judeca 7 Samuil pre fiii lui Israil la Masefath. Și au auzit cei streini de fealiu căci s-au strînsu toț fiii lui Israil la Masefath, și s-au suit domnii celor streini de fealiu asupra lui Israil. Și aud fiii lui Israil și să spămîntară de cătră fața celor 8 streini de fealiu. Și zisără fiii lui Israil cătră Samuil: „Să nu taci despre noi, ca să nu strige Samuil cătră Domnul Dumnezeul tău, și ne va mîntui pre noi den mîna celor streini de fealiu“. Și zise Samuil: „Să nu mi să facă mie să mă depărtez de la Domnul Dumnezeul meu, 9 ca să nu strig pentru voi, rugîndu-mă“. Și luo Samuil un miel sugariu și-l aduse pre el ardere-de-tot, împreună cu tot nărodul, Domnului. Și strigă Samuil cătră Domnul 10 pentru Israil și-l ascultă pre el Domnul. Și era Samuil aducînd arderea-de-tot, și cei streini de fealiu să apropiară de războiu asupra lui Israil; și tună Domnul cu glas mare în ziua aceea preste cei streini de fealiu și să 11 răvârsară și greșiră naintea lui Israil. Și ieșiră bărbații lui Israil den Masefath și

goniră pre cei streini de fealiu și au lovit pre ei pînă dedesuptul lui Vethhor. Și luo Samuil 12 o piatră și o puse pre ea în mijlocul Masefath și în mijlocul Cei Vechi și au numit numele ei Avenezzer, care să tîlcuiască Piatra Ajutorului, și zise: „Pînă aicea ne-au ajutat noao Domnul“. Și smeri Domnul pre cei 13 streini de fealiu și nu mai adaosără încă a veni la hotarul lui Israil. Și să făcu mîna Domnului preste cei streini de fealiu, toate zilele lui Samuil. Și să deaderă cetățile carele au luat 14 cei streini de fealiu de la fiii lui Israil și le-au dat pre eale lui Israil, de la Accaron pînă la Ghieth; și hotarul lui Israil l-au luat den mîna celor streini de fealiu și era pace întru mijlocul lui Israil și întru mijlocul Amoreului. Și 15 judeca Samuil pre Israil, toate zilele vieții lui. Și mergea den an în an și încungiura 16 pre Vethiil și pre Galgala și pre Masefa și judeca pre Israil, întru toate sfințitele aceastea. Iară învîrtejirea lui – la Armathem, 17 căci acolo era casa lui; și judeca acolo pre Israil. Și zidi acolo jîrtăvnic Domnului.

CAP VIII

Si fu după ce îmbătrîni Samuil, și puse 1 pre fiii lui judecători lui Israil. Și 2 aceastea sînt numele feciorilor lui: cel dentiiu născut, Ioil, și numele celui al doilea, Avia, judecători în Versavie. 3 Și n-au mersu fiii lui în cale și s-au abătut denapoia săvîrșirei și lua daruri și abătea dreptăți. Și să adunară oamenii lui Israil și 4 mearseră la Arimathem cătră Samoil. Și 5 ziseră lui: „Iată, tu ai îmbătrînit, și fiii tăi nu merg în calea ta; și acum pune preste noi împărat să ne judece pre noi, ca și cealealalte limbi“. Și era rău cuvîntul în ochii lui 6 Samuil, deca ziseră: „Dă-ne noao împărat să ne judece pre noi!“ Și să rugă Samuil cătră Domnul. Și zise Domnul cătră Samuil: 7 „Ascultă glasul norodului în ce chip vor grăi cătră tine, căci nu pre tine defăimară, ce pre Mine defăimară, ca să nu împărățesc preste ei. După toate faptele carele Mi-au făcut 8 Mie, dentru care zi i-am scos pre ei den Eghipt și pînă în ziua aceasta, și M-au lăsat pre Mine și au slujit la alți dumnezăi, așa ei fac și ție. Și acum ascultă glasul lor; însă căci 9 mărturisindu-te vei mărturisi lor și vei povesti lor dreptul împăratului carele va împărăți preste ei“. Și zise Samuil tot 10 cuvîntul Domnului cătră norod, ceia ce cerea de la el împărat, și zise: „Acesta e venitul 11 împăratului carele va împărăți preste voi: Pre fiii voștri va lua și va pune pre ei în carăle lui și în călăreții lui, și alergători înaintea carălor lui. Și să-i puie pre ei lor preste sute 12

și preste mii, și să are arătura lui, și să seacere seacerea lui, și a culeage culesul lui, și să facă unealte de războiu lui și unealte carălor
 13 lui. Și pre featele voastre le va lua făcătoare de mir și bucătărease și frământătoare.
 14 Țarenile voastre, și viile voastre, și maslinetul vostru va lua și va da robilor
 15 lui. Și sămînța voastră și viele voastre va zecui și va da scopișilor lui și robilor lui. Și
 16 pre robii voștri, și pre roabele voastre, și cerezile voastre ceale bune, și măgarii voștri
 17 va lua și va zecui la lucrurile lui. Și turmele
 18 voastre va zecui; și voi veți fi lui robi. Și veți striga în ziua aceea de cătră fața împăratului
 19 vostru, carele ați ales voao! Și nu va asculta Domnul voao în zilele acealea, căci voi
 20 ați ales voao împărat. Și nu vrea norodul să asculte pre Samuil și zise lui: „Nu! Ce
 21 numai că împărat va fi preste noi, Și vom fi și noi ca și toate limbile, și ne va judeca pre
 22 noi împăratul nostru, și va ieși înaintea noastră, și va bate războiul nostru“. Și auzi
 Samuil toate cuvintele norodului și le grăi pre eale la urechile Domnului. Și zise Domnul
 cătră Samuil: „Ascultă glasul lor și le împărățeaste lor împărat“. Și zise Samuil cătră
 oamenii lui Israil: „Meargă fieștecarele la cetatea lui“.

C A P I X

Si era om den fiii lui Veniamin, și numele lui, Chis, fiul lui Eviil, feciorul lui Iared, feciorul lui Vahir, feciorul lui Afec, fiu de om emeniu, om tare în vîrtute. Și la acesta e fecior, și numele lui, Saul, bine-mare, om bun, și nu era întru fiii lui Israil om mai bun decît el; de la umăr și în sus mai nalt decît tot
 3 pămîntul. Și au perit măgărițele lui Chis, tatăl lui Saul, și zise Chis cătră Saul, fiul lui: „Îa împreună cu tine unul den poslușnici și vă sculați și mergeți și căutați măgărițele“. Și au
 4 trecut pren muntele lui Efraim. Și au trecut pren pămîntul lui Selca, și nu au aflat; și au trecut pren pămîntul lui Segalim, și nu era; și au trecut pren muntele lui Iamin, și nu au
 5 aflat. Și venind ei la pămîntul lui Sif, și Saul zise slugii lui ce era cu el: „Vino și să ne întoarcem, ca nu, lăsînd tată-mieu ceale
 6 pentru măgari, poartă grijă pentru noi“. Și zise lui sluga: „Iată dară omul lui Dumnezău, în cetatea aceasta și omul slăvit; tot ce va grăi sosînd de față va fi. Și acum să mergem dară
 7 acolo pentru ca să ne spuie noao calea noastră, pre carea am mers pre ea“. Și zise Saul slugii lui ce era împreună cu el: „Și iată că vom merge, și ce vom aduce omului lui Dumnezău? Căce pîinile s-au sfișit de la

vasele noastre, și mai mult nu iaste împreună cu noi ca să aducem omului lui Dumnezău. Ce iaste la noi?“ Și adaoase sluga a grăi lui
 8 Saul și zise: „Iată, să află în mîna mea a patra den siclu de argint; și vei da omului lui Dumnezău și ne va spune noao calea a noastră“. Și înainte întru Israil aceastea zicea fieștecarele
 9 cînd mergea a întreba pre Dumnezău: „Vino și să mergem cătră cela ce veade!“ Căce pre proroc îl chema norodul mai nainte cel ce veade. Și zise Saul cătră copilașul
 10 lui: „Bun cuvînt, vino și să mergem!“ Și mearsără în cetate, unde era acolo omul lui Dumnezău. Ei suindu-să la suișul cetății și
 11 ei aflară fetișoarele ieșite să ia apă; și zisără lor: „De iaste aicea cel ce veade?“ Și răspun-
 12 sără fetișoarele lor și zisără lor: „Iaste, iată – înaintea feații voastre; sîrguiți acum, căce pentru zi au venit la cetate, căce jîrtvă norodului
 13 astăzi în Vamma. Deaca veți întra în cetate, așa îl veți afla pre el în cetate, mai nainte decît a să sui el la Vama a mînca; căce nu va mînca norodul, pînă va întra el, căce
 acesta blagosloveaște jîrtva, și după aceeaa mănîncă striinii. Și acum vă suiți, căce pentru zi veți afla pre el“. Și să suiră în cetate. Ei
 14 mergînd înlăuntru, în mijlocul cetății, și iată, Samuil ieși întru timpinarea lor ca să să suie la Vama. Și Domnul descoperi ureachea lui
 15 Samuil cu o zi mai nainte decît a întra cătră el Saul, zicînd: „Ca în vremea aceasta mîine,
 16 voi trimite cătră tine om den fealiul lui Veniamin și-l vei unge pre el întru mai mare preste norodul Mieu, Israil, și va mîntui pre
 norodul Mieu den mîna celor striinii de fealiu; căce am căutat pe smerenia norodului Mieu, căce au venit strigarea lor cătră Mine“. Și
 17 Samuil au văzut pre Saul și Domnul au răspunsu lui: „Iată omul carele am zis ție; acesta va domni întru norodul Mieu!“ Și să apro-
 18 pie Saul cătră Samuil în mijlocul cetății și zise: „Spune-mi dară mie, carea iaste casa celuia ce veade?“ Și răspunsă Samuil lui Saul și
 19 zise: „Eu sînt sîngur. Sui-te înaintea mea la Vama și mănîncă cu mine astăzi, și te voi trimite dimineață, și toate ceale den inema ta voi povesti ție. Și pentru măgărițile ce-
 20 pierdute ție astăzi de trei zile, să nu pui inima ta întru eale, căce s-au aflat. Și la cine-s ceale frumoase ale lui Israil? Au nu la tine și la toată casa
 21 tătîni-tău?“ Și răspunsă Saul și zise: „Doară fecioru sau om iemineu eu sînt, al celui mai mic toiag de fealiul lui Israil? Și den neamul cel mai mic, dentru tot toiagul
 lui Veniamin! Și moșia mea, mai mică decît toate moșiile lui Veniamin! Și pentru căce ai grăit cătră mine după cuvîntul acesta?“ Și au luat Samuil pre Saul și copilașul
 22

lui și i-au adus pre ei la sălașu și le puseră lor loc întru cei dentii dentru cei chemați, ca vro
 23 70 de oameni. Și zise Samuil bucătariului:
 „Dă-m mie partea care ți-am dat, carea am zis
 24 ție să o pui pre ea lângă tine“. Și rădică
 bucătariul spata și ce iaste preste ea și o puse
 pre ea înaintea lui Saul. Și zise Samuil lui
 Saul: „Iată rămășița, pune pre ea înaintea ta
 și mănincă, căci întru mărturie s-au pus ție de
 la nărod, ciogoleaște!“ Și mîncă Saul cu
 25 Samuil în ziua aceea. Și să pogorî de la
 26 Vama la cetate. Și au așternut lui Saul în
 foisor și au dormit. Și să făcu deca să suiia
 zorile, și chemă Samuil pre Saul în foisor și
 zise: „Scoală-te, și te voiu trimite!“ Și să sculă
 27 Saul și ieși el și Samuil pînă afară. Ei pogo-
 rîndu-se la o parte a cetății, și Samuil zise lui
 Saul: „Zi copilașului și să treacă înaintea
 noastră, și tu stăi pînă astăzi și auzit voiu face
 ție cuvîntul Domnului!“

C A P X

1 i luă Samuil șipul cu untdelemnul și
 turnă preste capul lui și-l sărută pre
 el și-i zise lui: „Nu căce te-au uns
 Domnul întru mai mare preste năro-
 dul Lui, preste Israil, și tu vei domni
 întru nărodul Domnului și-l vei mîntui pre el
 den mîinile vrăjmașilor lui de premprejur. Și
 acesta – ție semnul căci te-au uns pre tine
 Domnul preste moștenirea Lui, întru boiarin:
 2 După ce te vei duce astăzi de la mine; și vei
 afla doi oameni lângă mormînturile Rahilei, în
 muntele lui Veniamin, în Silo, la Vacalath,
 sārind tare, și vor grăi ție: „Aflatu-s-au măgă-
 rițele carele aț mers a căuta; și iată, tată-tău
 au scuturat cuvîntul măgărițelor și s-au îngri-
 jat pentru voi, zicînd: ‘Ce voiu face pentru
 3 fiiul meu?’ Și vei treace de acolo și înainte,
 și vei veni pînă la stăjariul Tavor, și vei afla
 acolo 3 oameni suindu-se cătră Dumnezău, la
 Vethil, unul rădicînd trei căprișoare, și unul
 rîdicînd 3 vase de pîine, și unul rîdicînd un
 4 foale de vin. Și te vor întreba pre tine ceale
 de pace și vor da ție 2 începături de pîine și vei
 5 lua den mîna lor. Și după aceasta vei intra
 înlăuntru la dealul lui Dumnezău, unde iaste
 acolo rîdicarea celor streini de fealiu, acolo e
 Nasiv cel strein de fealiu. Și va fi deaca vei
 întra acolo în cetate, și vei timpina la danț de
 proroci, pogorîndu-se de la Vama; și înaintea
 lor, alăute, și timpene, și fluier, și copuz; și ei,
 6 prorocind. Și va sări preste tine Duhul Dom-
 nului și vei proroci împreună cu ei și te vei învîr-
 7 teji într-alt om. Și va fi cînd vor veni seamnele
 aceastea preste tine, fă toate cîte va afla mîna ta,
 8 căci Dumnezău, cu tine. Și te vei pogorî înain-
 tea Galgalii; și iată, eu pogoru cătră tine, să a-

duc ardere-de-tot și să jîrtvuiesc jîrtve de
 împăcaciune. 7 zile vei lăsa pînă voiu veni eu
 cătră tine și voiu arăta ție carele vei face“.
 Și să făcu pînă a se întoarce cu umărul lui să
 9 să ducă de la Samuil, și premeni Dumnezeu
 lui altă inimă și au venit toate seamnele aceas-
 tea în ziua aceea. Și veni de acolo la deal,
 10 și iată, danț de proroci dempotriva lui, și sări
 preste el Duhul lui Dumnezeu și proroci în
 mijlocul lor. Și să făcură toți ceia ce-l
 11 văzuse pre el ieri și alaltaieri, și-l văzură și
 iată, el – în mijlocul prorocilor prorocind. Și
 zise nărodul, fieștecarele cătră aproapele său:
 „Ce iaste aceasta ce s-au făcut fiiului lui Chis?
 Au și Saul – întru proroci?“ Și răspunsă
 12 neștine dentru ei și zise: „Și cine iaste
 tată-său, au nu iaste Chis?“ Și pentru aceea
 să făcu în pildă: „Au și Saul – întru pro-
 roci?“ Și săvîrși prorocind și vine de acolo
 13 la deal. Și zisă rudenia lui cătră el și
 14 cătră copilașul lui: „Unde aț mers?“ Și zisără:
 „Să căutăm măgăreațele; și am văzut că nu
 sîntu și am venit cătră Samuil“. Și zise
 15 rudenia lui cătră Saul: „Spune-m dară mie ce
 ție-au zis ție Samuil?“ Și zisă Saul cătră
 16 rudenia lui: „Au spus spuindu-mi cum s-au
 aflat măgăreațele“. Iară cuvîntul împărăției
 nu i-au spus lui, carele au zis Samuil. Și
 17 porunci Samuil la tot nărodul, cătră Domnul,
 la Masifa, Și zisă Samuil cătră fiii lui Israil:
 18 „Aceastea zise Domnul Dumnezeul lui Israil,
 zicînd: ‘Eu am scos pre părinții voștri, pre fiii
 lui Israil, den Eghipet, și v-am scos den mîna
 lui Faraon, împăratul Eghipetului, de la toate
 împărățiile ceale ce vă chinuia pre voi. Și
 19 voi astăzi aț defăimat pre Dumnezeu, Carele
 El vă iaste mîntuitoriu dentru toate răutățile
 voastre și scîrbele voastre, și aț zis: ‘Nu, ce
 numai împărat să pui preste noi!’ Și acuma
 stați înaintea Domnului, după toiagele
 voastre și după fealiurile voastre“.
 Și 20 adusă Samuil toate fealiurile lui Israil și să
 înșorțeaste toiagul lui Veniamin. Și adusă
 21 toiagul lui Veniamin în neamuri și să înșorți
 fealiul lui Matari (și adusără fealiul lui Matari)
 întru bărbaț și să înșorțeaste Saul, feciorul lui
 Chis. Și căuta pre dînsul, și nu să afla. Și
 22 întrebă Samuil încă pre Domnul, zicînd: „Au
 veni-va omul aicea încă?“ Și zise Domnul:
 „Iată, el iaste ascuns în unealte“. Și alergă
 23 Samuil și-l luo pre el de acolo și pusă pre el în
 mijlocul nărodului, și să înălță mai sus decît tot
 nărodul, de la umăr și mai sus. Și zisă Samuil
 24 cătră tot nărodul: „Văzut-aț pre carele Ș-au ales
 Lui Domnul, că nu iaste asemene lui întru voi,
 întru toț?“ Și cunoscură tot nărodul și zisără:
 „Trăiască împăratul!“ Și zisă Samuil cătră 25

nărod venitul împărăției și au scris în carte și
 26 o au pus înaintea Domnului. Și au trimis
 Samuil pre tot nărodul (și mearcă fieșteca-
 rele) la locul lui și Saul s-au dus la casa lui, la
 Gathaa, și mearcă ră fiii puterii lor, ale căroră
 inema au atinsu Domnul, împreună cu Saul.
 27 Iară fiii păgîni ziseră: „Cine ne va mîntui pre
 noi, acesta?“ Și l-au hulit pre el și nu i-au adus
 lui daruri. Și să făcu surd.

CAP XI

1 **S**i să sui Naas Amaniteanul și să tăbări
 asupra lui Iavis Galad și ziseră toț
 oamenii lui Iavis cătră Naas Amani-
 teanul: „Pune noao făgăduință și vom
 2 sluji ție“. Și zise cătră ei Naas
 Amaniteanul: „Întru această făgăduință voi
 pune voao, să scoțu fieșcăruia den voi ochiul
 3 cel drept și voi pune os preste Israil“. Și
 ziseră lui oamenii lui Iavis Galaad: „Lasă noo
 7 zile și vom trimite poslușnici la tot hotarul
 lui Israil; și de nu va fi cela ce ne va mîntui pre
 4 noi, vom ieși cătră voi“. Și veniră poslani-
 cii la Gavaa cătră Saul și spuseră cuvintele
 aceastea în auzul tuturor oamenilor; și rădi-
 5 cară tot norodul glasul lor și plînseră. Și
 iată, Saul veniia dimineața de la țarină. Și zise
 Saul: „Ce e de plînge norodul?“ Și povestescu
 lui cuvintele aceastea ale oamenilor lui
 6 Iavis. Și sări Duhul Domnului pre Saul,
 deaca auzi cuvintele aceastea, și să mînie
 7 preste ei cu urgie foarte. Și luo doao vaci și
 le făcu bucați și trimisă la tot hotarul fiilor lui
 Israil, cu mîinile poslanicilor, zicînd: „Cela ce
 nu iaste mergătoriu după Saul și după Samuil,
 ca aceastea voru face boilor lui“. Și veni spă-
 8 mîntarea Domnului preste norodul lui Israil și
 strigară ca un om. Și-i socoti pre ei Avie-
 9 zec, în Vama, tot omul lui Israil, 600000, și
 10 oamenii Iudei, 70000. Și zise poslanicilor
 celor ce venise: „Aceastea veți zice oamenilor
 lui Iavis Galaad: ‘Mîine va fi voao mîntuirea,
 încălzind soarele’“. Și mearcă ră poslanicii în
 cetate și spusără oamenilor lui Iavis și să
 11 veseliră. Și zisără oamenii den Iavis cătră
 Naas Amaniteanul: „Mîine vom ieși cătră voi,
 și faceți noao ce e bine înaintea voastră“. Și să
 făcu după a doao zi, și Saul împărți oastea în
 trei părți. Și intrară în mijlocul taberii în
 straja cea de dimineață, și bătea pre fiii lui
 Ammon, pînă ce s-au încălzit ziua, și să făcu și
 cei rămași s-au răsipit și n-au rămas întru ei
 12 doi într-un loc. Și zise norodul cătră
 Samuil: „Pentru că cine e cela ce au zis că
 Saul nu va împărăți noao? Dă-ne pre oameni,
 13 și-i vom omorî pre ei“. Și zise Saul: „Nu va

muri nimea întru ziua aceasta, căce astăz au
 făcut Domnul mîntuire întru Israil“. Și zise 14
 Samuil cătră nărod, zicînd: „Venit să mear-
 gem la Galgala și să înnoim acolo împărăția“.
 Și mearse tot norodul la Galgala și unse 15
 Samuil acolo împărat pre Saul înaintea Dom-
 nului, la Galgala, și au jîrtvuit acolo jîrtve și
 împăcăciuni înaintea Domnului. Și să veseli
 acolo Samuil și toți oamenii lui Israil, cît de tare.

CAP XII

1 **S**i zise Samuil cătră tot omul lui Israil:
 „Iată, am auzit glasul vostru la toate
 cîte mi-aț zis mie și am pus împărat
 2 preste voi. Și acuma, iată, împăra-
 tul mearge înaintea voastră, și eu am
 îmbătrînit și voi șede, și fiii miei iată-i întru
 voi; și eu, iată, am petrecut înaintea voastră,
 dentru tinerețele mele și pînă în ziua de
 3 astăzi. Iată eu! Răspundeți asupra mea
 înaintea Domnului și înaintea unsului Lui,
 de-am luat vițelul cuiva, sau măgariul cuiva
 am luat, sau pre cine am silit dentru voi, sau
 pre cine am asuprit, sau den mîna cuiva
 am luat mită și ciobotă? Răspundeți asupra mea
 și voi întoarce voao!“ Și ziseră cătră
 4 Samuil: „Nu ne-ai făcut strîmbătate noao, și
 nu ne-ai silit pre noi, nici ne-ai asuprit, și n-ai
 înfrînt pre noi, și n-ai luat den mîna nemărui
 5 nemică“. Și zise Samuil cătră norod: „Măr-
 turie iaste Domnul între voi și mărturie unsul
 Lui, astăzi întru aceste zi, că n-ați aflat întru
 mîna mea nemică“. Și ziseră: „Mărturie!“
 6 Și zise Samuil cătră norod: „Mărturie iaste
 Domnul, Cela ce au făcut pre Moisi și pre
 Aaron și Cela ce au scos pre părinții noștri
 den Eghipet. Și acuma, așezați-vă și voi
 7 judeca pre voi înaintea Domnului și voi
 spune voao toată dreptatea Domnului,
 Carele au făcut întru voi și întru părinții
 8 voștri. Cum au intrat Iacov și fiii lui la Eghipet
 și au smerit pre ei foarte Eghipetul și au strigat
 părinții voștri cătră Domnul și au trimis
 Domnul pre Moisi și pre Aaron și au scos pre
 părinții voștri den Eghipet și au lăcuit pre ei
 9 în locul acesta. Și au uitat pre Domnul
 Dumnezăul lor, și i-au dat pre ei în mîinile
 Sisarei, voivodului den Iavis, împăratului
 Asor, și în mîinile celor streini de fealiu și în
 mîinile împăratului Moav și s-au bătut întru
 ei. Și au strigat cătră Domnul și zicea: 10
 ‘Greșit-am căci am lăsat pre Domnul și am
 slujit la vaalimi și desigurilor, și acuma scoa-
 te-ne pre noi den mîna vrăjmașilor noștri, și
 vom sluji Ție’. Și trimise Domnul pre 11
 Ierovaal, și pre Varac, și pre Iethae, și pre
 Samuil, și v-au scos pre voi den mîna vrăj-
 mașilor voștri, celor de premprejur și lăcuit

12 nedejduind. Și ați văzut că Naas, împăratul
fiilor lui Ammon, au venit asupra voastră și
ați zis: 'Nu, ce numai împărat să împărătească
13 preste noi, și Domnul Dumnezăul nostru,
împărat voao'. Și acuma, iată împăratul
pre carele ați ales și pre carele ați cerșut și,
14 iată, au dat Domnul preste voi împărat. De
vă veți teame de Domnul, și veți sluji Lui, și
veți asculta glasul Lui, și nu veți prici cu rostul
Domnului, și veți fi - și voi și împăratul carele
împărătește preste voi, denapoia Domnului
Dumnezăului vostru - mergînd, nu va fi mîna
15 Domnului asupra voastră. Iară de nu veți
asculta glasul Domnului și veți prici cu rostul
Domnului, și va fi mîna Domnului preste voi
16 și preste împăratul vostru. Și acuma, stați
și vedeți cuvîntul cel mare acesta, carele
17 Domnul va face întru ochii voștri. Au nu
iaste seacerea de grîu astăzi? Voiu chema pre
Domnul și va da tunete și ploaie, și conoașteți
și vedeți că rău vostru mare e, carele ați făcut
înainte Domnului, cerșind voao împărat".
18 Și chemă Samuil pre Domnul și deade Dom-
nul tunete și ploaie în ziua aceea și să spă-
mîntară tot norodul foarte de Domnul și de
19 Samuil. Și zise tot norodul cătră Samuil:
„Roagă-te pentru robii tăi cătră Domnul
Dumnezăul tău, și nu vom muri căci am
adaos cătră toate greșalele noastre răutate,
20 cerșind noao împărat". Și zise Samuil
cătră norod: „Nu vă teamereț, voi aț făcut tot
răul acesta, însă să nu vă abateț de denapoia
Domnului și sluiț Domnului cu toată inima
21 voastră. Și să nu urmaț denapoia celora ce
nimeică sînt, carele nu vor săvîrși nimeică,
și carii nu or scoate-vă, că nimeică sînt.
22 Pentru că nu va împinge Domnul pre nărodul
Său, pentru numele Lui cel mare, căci cu li-
nește Domnul au luat pre voi Lui întru nă-
23 rod. Și mie, nice într-un chip a greși înain-
tea Domnului, să părăsescu a mă ruga înain-
tea Domnului pentru voi, și voiu sluji Domnu-
lui; și voiu arăta voao calea cea bună și cea
24 direaptă. Însă teameți-vă de Domnul și
sluiț Lui cu adevăr și cu toată inima voastră,
25 căci aț văzut că au mărit a face cu voi. Și
deaca cu rău veț face rău, și voi și împăratul
vostru veț peri”.

CAP XIII

1 **L**iiu de un an era Saul cînd împărăția
el și 2 ani au împărățit întru
2 Israil. Și aleasă Saul lui 3000 de
oameni dentru oamenii lui Israil și
era cu Saul 2000 în Mahmas și în
muntele lui Vethil, și 1000 era cu Ionathan la
Gavaa, a lui Veniamin; și ceaealaltă rămă-
șiță a nărodului au trimis pre fiestecarele
3 la lăcașul lui. Și au lovit Ionathan pre
Nasif, pre cel strein de fealiu, cel den deal,

și aud cei streini de fealiu. Și Saul cu trîmbița
trîmbițază întru tot pămîntul, zicînd: „Vicle-
niră robii!” Și tot Israilul au auzit zicînd cum 4
au lovit Saul pre Nasif cel strein de fealiu, și să
rușinară Israil întru cei streini de fealiu. Și să
adună nărodul după Saul la Galgala. Iară 5
cei streini de fealiu să adunară la războiu
asupra lui Israil (și să suiră asupra lui Israil la
războiu), 30000 de cară și 6.000 de călăreți; și
nărod era ca năsipul cel den țărurile mării
în mulțime. Și să suiră și să tăbăriră de răz-
boiu în Mahmas, den preajma Vethoron,
despre răsărit. Și om israiltean văzu că-i e 6
strîmt lui ca să nu să apropie el și să ascunse
nărodul întru peșteri, și întru stîni, și în pietri,
și în gropi, și în stufuri. Și cei ce au trecut, 7
au trecut Iordanul la pămîntul lui Gad și în
pămîntul lui Galaad. Și Saul încă era în Gal-
gala, și toți oamenii să înspăimară denapoia
lui. Și lăsă 7 zile mărturie, cum zise 8
Samuil; și n-au venit Samuil la Galgala, și
s-au răsipit nărodul lui de la el. Și zise Saul: 9
„Aduceț pentru ca să fac ardere-de-tot și de
împăcaciune!” Și aduse arderi-de-tot. Și să 10
făcu după ce săvîrși aducînd ardere-de-tot, și
iată, Samuil sosi, și ieși Saul întru întimpina-
rea lui să-l blagoslovească pre el. Și zise 11
Samuil: „Ce ai făcut?” Și zise Saul: „Căci am
văzut cum s-au răsipit norodul de la mine, și tu
n-ai venit în ce chip ai făgăduit întru mărturia
zilelor, și cei streini de fealiu s-au adunat la
Mahmas. Și am zis: Acuma să vor pogori 12
cei streini de fealiu cătră mine, la Galgala, și
feăței Domnului nu m-am rugat! Și m-am
umilit și am adus ardere-de-tot”. Și zise 13
Samuil cătră Saul: „În deșartu e ție, pentru că
n-ai păzit porunca carea au poruncit ție Dom-
nul; ca și acuma au gătit Domnul împărăția ta
preste Israil, pînă în veac. Și acuma, împă- 14
răția ta nu va sta ție, și va cerca Domnul Lui
om dupre inema Lui și va porunci lui Domnul,
întru mai mare preste nărodul Lui, căci că
n-ai păzit cite au poruncit ție Domnul”. Și 15
să sculă Samuil și să duse la Galgala, la calea
lui. Și rămășița nărodului mearsără după
Saul, întru întimpinarea, denapoia nărodului
celui de războiu. Și venind el de la Galgala la
Gavaa a lui Veniamin, și au socotit Saul năro-
dul carele s-au aflat cu el, ca vro 600 de
oameni. Și Saul și Ionathan, fiul lui, și 16
nărodul carele s-au aflat împreună cu ei au
șazut în Gavaa a lui Veniamin și plîngea; și
cei streini de fealiu să tăbărise la Mahmas.
Și ieși strîngîndu den țarina celor streini de 17
fealiu în trei căpetenii: o căpetenie căutînd
calea lui Gofera, pre pămîntul Saval; Și o 18
căpetenie căutînd calea Vethoronului; și

o căpetenie căutînd calea lui Gavee, ceaea ce
 19 pleacă spre Ghea, pre Savim cea pustie. Și
 faur de fier nu să afla întru tot pămîntul lui
 Israil; căci că au zis cei streini de fealiu ca să
 20 nu facă jidovii sabie și suliță. Și pogoria tot
 Israilul la pămîntul celor streini de fealiu, să-ș
 lucreaze fieștecarele herul plugului lui și
 unealta lui, și fieștecarele, toporul lui și seace-
 21 rea lui. Și era culesul gata de seacere, și
 unealtele era trei sicli la un dinte, și toporului
 22 și seacerei prețul era unul. Și fu în zilele
 războiului de la Mahmas și nu să află sabie și
 suliță în mîna a tot nărodul celuia ce era cu
 Saul și cu Ionathan: și află la Saul și la Iona-
 23 than, fiul lui. Și ieși dentru așazarea celor
 streini de fealiu, decindea de Mahmas.

CAP XIV

Si fu într-o zi, și zise Ionathan, feciorul
 lui Saul, cătră copilașul cela ce-i
 rădica unealtele lui: „Vino și să ne
 suim la Mesav a celor streini de fealiu,
 ceaea ce-i decindea!” Și tăfîne-său n-au
 2 spus. Și Saul ședea în deal, pre marginea
 dealului, supt rodiul cel de la Maglon, și era cu
 3 dînsul ca vro 600 de oameni. Și Ahia, fecio-
 rul lui Ahitov, al fratelui lui Ioavid, fiului
 lui Finees, fiului lui Ili, preotul lui Dumnezeu
 în Silom, rădicînd efud. Și nărodul nu știia că
 4 s-au dus Ionathan. Și întru mijlocul trecă-
 toriei unde cerca Ionathan să treacă întru
 așezarea celor streini de fealiu, și cale a pietrii
 era decindea acestuia și cale a pietriei decin-
 5 dea acestuia; numele unuia, Mosis, iară
 numele alțiia, Sina. Calea unuia, despre
 miazănoapte, venind la Mahmas, și calea
 ceaealaltă, despre răsărit, venind la Gavee.
 6 Și zise Ionathan cătră copilașul ce rîdica
 unealtele lui: „Vino și să treacem la Mesav a
 neobrezuiților acestora, orice va face Domnul
 noao, căci nu iaste la Domnul opreală a mîn-
 7 tui, au în mulți, au în puțini“. Și zise lui cela
 ce rîdica unealtele lui: „Fă tot care inema ta te
 va pleca, abate-te pre tine; iată, eu împreună
 8 cu tine sînt, ca inima ta, inima mea!“ Și zise
 Ionathan: „Iată, noi vom treace cătră
 9 oameni Și ne vom tăvăli cătră ei. Și de vor
 zice aceastea cătră noi: ‘Depărtați-vă acolo
 pînă vom spune voao!’, și să stăm întru noi și
 10 să nu ne suim preste ei. Și de vor zice
 aceastea cătră voi: ‘Suiți-vă cătră noi!’, și ne
 vom sui, căci i-au dat pre ei Domnul în mînil
 11 noastre; acesta e noao semnul“. Și intrară
 amîndoi la Mesav a celor streini de fealiu și zic
 cei streini de fealiu: „Iată, evreii ies den gau-
 12 rurile lor unde s-au ascuns acolo!“ Și răs-
 punsără oamenii den Mesav cătră Ionathan și
 cătră purtătorii unealtelor lui și ziseră: „Sui-
 țî-vă cătră noi, și vom arăta voao cuvînt!“ Și

zise Ionathan cătră cela ce purta unealtele lui:
 „Suie-te denapoia mea, căci i-au dat pre ei
 Domnul în mînil lui Israil!“ Și să sui 13
 Ionathan pre mînil lui și pre picioarele lui, și
 cela ce rîdica unealtele lui – denapoia lui. Și
 căutară asupra feaței lui Ionathan și-i lovi pre
 ei; și cela ce rîdica unealtele lui ajutoria dena-
 poia lui. Și să făcu rana cea dentiiu carea 14
 au lovit Ionathan și cela ce rîdica unealtele lui,
 ca vro 20 de oameni, cu lovitura și aruncări de
 pietri și cu pietri de ale cîmpului. Și să făcu 15
 înspăimare în tabără și în țarină; și tot norodul
 cel de la Mesav, și cei ce strica să spămîntară
 și ei și nu vrea să ostenească; și să minună
 pămîntul, și să făcu spămîntare de la Dom-
 nul. Și văzură străjile lui Saul în Gavaa a 16
 lui Veniamin; și iată, tabăra turburată, de o
 parte și de alta. Și zise Saul norodului ce 17
 era cu el: „Socotiți dară și vedeți cine au mers
 dentru voi!“ Și socotiră, și iată, nu se afla
 Ionathan și cel ce rîdica unealtele lui. Și 18
 zise Saul lui Ahia: „Adu efudul!“ – căci era
 sicriul lui Dumnezeu în ziua aceaea înaintea
 lui Israil. Și să făcu precum grăia Saul cătră 19
 preot, și sunetul în tabăra celor streini de fea-
 liu mergea mergînd și să înmulțiia; și zise Saul
 cătră preotul: „Adună-ți mînil tale!“ Și să 20
 sui Saul și tot norodul ce era împreună cu el și
 veniră pînă la războiu; și iată, să făcu sabie de
 om preste aproapele său, amestecătură mare
 forte. Și robii ceia ce era ieri și alaltieri 21
 împreună cu cei streini de fealiu, ceia ce să
 suia, carei era în tabără, să întoarseră și ei a fi
 împreună cu Israil, cu cei cu Saul și Ionathan.
 Și tot omul lui Israil, ceia ce să ascundea în 22
 muntele lui Efraim, au auzit că au fugit cei
 streini de fealiu și să împreunară și ei dena-
 poia lor în războiu. Și au mîntuit Domnul în
 ziua aceaea pre Israil, și războiul trecu pre
 Vemoth. Și tot norodul era împreună cu 23
 Saul, ca vro 10000 de oameni. Și era războiul
 răsipit în toată cetatea, în muntele lui
 Efraim. Și Saul nu conosciu necunoștință 24
 mare în ziua aceaea și blestemă norodul,
 zicînd: „Blestemat omul carele va mîncă pîine
 pînă în sară, și voiu izbîndi pre vrăjmașul
 mieu!“ Și n-au gustat tot norodul pîine. Și 25
 tot pămîntul prînziia, și iată, dumbravă era de
 stupină, despre fața țarinii. Și întră 26
 norodul în stupină; și iată, mergea grăind
 și nu era cel ce să întoarcă mîna lui la gura
 lui, căce s-au temut norodul de jurămîntul
 Domnului. Și Ionathan n-au fost auzit 27
 cînd au fost jurînd tată-său pre norod. Și
 întinsă marginea toiagului său cel den mîna
 lui și l-au înfipt pre el în fagurul de miare
 și-ș întoarsă mîna lui la gura lui și vă-

28 zură ochii lui. Și răspunsă unul dentru
 norod și zise: „Jurînd au jurat tată-tău noro-
 29 dului, zicînd: ‘Blestemat omul carele va mînce
 pîine astăzi’, și slăbi norodul“. Și cunosc
 Ionathan și zise: „Mîhnit-au tată-mieu
 pămîntul, vezi pentru căce au văzut ochii
 miei, căce am gustat oarece puțînă dentru
 30 miarea aceasta. Ce căce ar fi mîncat mîn-
 cînd astăzi norodul den prăzile vrăjmașilor
 lor, carele au aflat, că acuma ar fi să nu altă
 mai mare rană astăzi întru cei striini de fea-
 31 liu!“ Și lovi întru ziua aceeaa dentru cei
 striini de fealiu, mai mulți decît în Mahmas; și
 32 au încetat norodul foarte. Și au pornitu-să
 norodul la prăzi și au luat norodul turme și
 cirezi și fii de boi; și au junghiat pre pămînt și
 33 mînce norodul cu sînge. Și să spusă lui
 Saul, zicînd căce: „Norodul au greșit Domnului,
 mîncat fiind cu sîngele“. Și zise Saul: „Den
 Ghethem, tăvăliți-m piatră aicea mare!“ Și
 34 zise Saul: „Răsiți-vă întru norod și le
 ziceți lor să aducă aicea vițelul lui fieștecarele
 den voi și cineș oaia lui și să junghe pre
 această piatră și le veți mînce pre eale și nu
 veți greși Domnului ca să mîncăți cu sîngele“.
 Și aducea norodul fieșcarele ce era în mîna lui
 35 noaptea și junghea acolo. Și zidi acolo Saul
 jîrtăvnic Domnului, acesta au început Saul a
 36 zidi jîrtăvnic Domnului. Și zise Saul: „Să
 ne pogorîm denapoia celor striini de fealiu
 noaptea și să jăhuim întru ei pînă să va lumina
 ziua și să nu lăsăm întru ei om“. Și zisără:
 „Tot ce e bun înaintea ta fă!“ Și zise preotul:
 „Să ne apropiem aicea cătră Dumne-
 37 zău“. Și întrebă Saul pre Dumnezău: „Au
 pogorî-mă-voiu denapoia celor streini de fea-
 liu? Au da-vei pre ei în mînile lui Israil?“ Și nu
 38 i-au răspuns lui Domnul în ziua aceeaa. Și
 zise Saul: „Aduceți aicea toate colțurile noro-
 dului și cunoașteți și vedeți întru cine s-au
 39 făcut păcatul acesta astăzi. Căce viu Dom-
 nul, Cela ce au mîntuit pre Israil, că, de va răs-
 punde asupra lui Ionathan, fiului mieu, va
 muri cu moarte“. Și nu era cine să răspunză
 40 dentru tot norodul. Și zise la tot omul lui
 Israil: „Voi veți fi la robime, și eu și Ionathan,
 fiul mieu, vom fi robi“. Și zise norodul cătră
 41 Saul: „Ce iaste bine întru ochii tăi fă!“ Și
 zise Saul: „(Domnul Dumnezăul lui Israil, ce
 că n-ai răspuns robului Tău astăzi? De iaste
 întru mine, au întru Ionathan, fiul mieu,
 strîmbătatea), Doamne, Dumnezăul lui Israil,
 42 dă arătări (și de vei zice acestea, dă norodu-
 lui Tău dară, lui Israil, dă-i dară sfinție)“. Și
 să însorțiră Ionathan și Saul, și norodul ieși.
 Și zise Saul: „Puneți sorțu întru mijlocul mieu
 și întru mijlocul lui Ionathan, fiului mieu, pre

cela ce va însorți Domnul, să moară“. (Și 43
 zise norodul cătră Saul: „Nu va fi cuvîntul
 acesta!“ Și învînci Saul pre norod și pusără
 sorți întru mijlocul lui și întru mijlocul lui
 Ionathan, fiului său) și căzu sorțul pre Iona-
 than. Și zise Saul cătră Ionathan: „Spune 44
 mie, ce ai făcut?“ Și-i spusese lui Ionathan și
 zise: „Gustînd am gustat cu margenea toiagu-
 lui celui den mîna mea puținea miare și, iată,
 eu moriu“. Și zise lui Saul: „Acestea să-m 45
 facă mie Dumnezău și acestea să-mi adaogă,
 că cu moarte vei muri astăzi, Ionathan!“ Și 46
 zise norodul cătră Saul: „De va muri astăzi cu
 moarte cela ce au făcut mîntuirea cea mare
 aceasta întru Israil? Bînd, viu e Domnul, de
 va cădea den capul lui păr pre pămînt, căci
 milă a lui Dumnezeu au făcut în ziua aceasta!“
 Și s-au rugat nărodul pentru Ionathan în ziua
 aceeaa, și n-au murit. Și să sui Saul dendă- 47
 rătul celor streini de fealiu, și cei streini de
 fealiu să dusără la locul lor. Și Saul să 48
 întîmplă a împărăți preste Israil și bătea
 preprejur pre toți vrăjmașii lui, la Moav, și
 la fiii lui Ammon, și la fiii lui Edom, și la Ve-
 thor, și la împăratul Suva, și la cei streini
 de fealiu, oriîncătră să vrea întoarce, să
 mîntuia. Și făcu puteare și lovi pre Amalic 49
 și scoase pre Israil den mîna celor ce-l calcă
 pre el. Și era fii lui Saul: Ionathan și Iisui 50
 și Melhisue. Și numele acelor doao feate ale
 lui: numele cei dentîiu născute a lui, Merov, și
 numele al doilea, Mehol. Și numele fămeii 51
 lui, Ahinoom, fata lui Ahimaasi, și numele
 voivodului lui, Avenir, feciorul lui Nir, fiu
 rudei lui Saul. Și Chis, tată lui Saul, și Nir, 52
 tată lui Avenir, fiu lui Amin, fiu lui
 Avii. Și era războiul tare asupra celor 53
 streini de fealiu, toate zilele lui Saul; și văzînd
 Saul pre tot omul tare și tot omul fiul puterij,
 și-i aduna pre ei cătră dînsul.

CAP XV

i zise Samuil către Saul: „Pre mine au 1
 trimis Domnul ca să te ung pre tine
 întru împărat preste nărodul Lui,
 preste Israil; și acuma ascultă glasul
 cuvintelor Domnului. Acestea au 2
 zis Domnul Savaoth: ‘Acum Eu voiu izbîndi
 carea au făcut Amalic lui Israil, cum au întim-
 pinat lui în cale, suindu-se el de la Eghiptet. Și
 acum, pasă și vei lovi pre Amalic. Și pre 3
 Iarim și pre toate ale lui; și să nu cruți dentru
 el și vei surpa pre el și vei procleți pre el și
 toate ale lui și să nu ți se facă milă de el și vei
 ucide den bărbat și pînă în muiare, și den
 prunc pînă la sugători, și den vițel pînă la
 oaie, și den cămilă pînă la măgariu“. Și po- 4
 runci Saul nărodului și-i socoti pre ei la Galgala,
 200 000 de pedestrași, și pre Iuda, 30000

5 de pedestrași. Și veni Saul pînă la cetățile
6 lui Amalic și strejui la pîrîu. Și zise Saul
cătră Chineu: „Ferește-te și te abate den
mijlocul Amalichitului, ca să nu te adaogă
împreună cu el; și tu ai făcut milă cu toți fiii lui
7 Israil cînd să suia ei den Eghiptet“. Și să abātu
Chineul den mijlocul lui Amalic. Și lovi
Saul pre Amalic, de la Evilat, pînă la Sur, de
8 cătră fața Eghiptelui. Și prinse pre Agag,
împăratul Amalic, viu, și tot nărodului l-au sur-
9 pat, și pre Iarim au ucis cu gură de sabie. Și
au cruțat Saul și tot nărodul pre Agag viu și
ceale bune ale cirezilor și ale turmelor și ale
bucatelor și ale viilor și toate bunele; și nu
vrea să le piarză pre eale, și tot lucrul necinstit
10 și defăimat au pierdut. Și să făcu cuvîntul
11 Domnului cătră Samuil, zicînd: „Căiescu-Mă
căci am uns pre Saul întru împărat, căci s-au
întors den napoia Mea, și cuvintele Meale
nu le-au cruțat“. Și să mîhni Samuil și strigă
12 cătră Domnul toată noaptea. Și mînecă
Samuil și mearse întru întimpinarea lui Israil
dimeneața. Și să spuse lui Samuil, zicînd:
„Venit-au Saul la Carmil și, iată, ș-au rădicat
lui mîna și întoarse carul și pogorî la
13 Galgal“. Și veni Samuil cătră Saul și, iată,
el aducea ardere-de-tot Domnului, ceale de
frunte ale prăzilor den care au adus de la
Amalic. Și mearse Samuil cătră Saul și zise lui
Saul: „Blagoslovit, tu, Domnului! Întărit-am
14 toate cîte au grăit Domnul!“ Și zise Samuil:
„Dară ce iaste glasul turmei aceștia în ure-
chile meale, și glasul boilor căroră eu auzu?“
15 Și zise Saul: „De la Amalic le-am adus pre
eale, carele au cruțat nărodul ceale mai bune
ale turmei și ale boilor, pentru ca să jîrt-
vuiască Domnului Dumnezeulu tău; și cealea-
16 lalte le-am surpat“. Și zise Samuil cătră
Saul: „Lasă și voiu spune ție ceale ce au grăit
Domnul cătră mine noaptea“. Și zise lui:
17 „Grăiaște!“ Și zise Samuil cătră Saul: „Nu
mic ești tu înaintea Lui, povățitoriu toiagului
fiiului lui Israil? Și te-au uns pre tine Domnul
18 întru împărat asupra lui Israil. Și te-au trimis
Domnul în cale și zise ție: ‘Pasă și surpă
pre Amalic, și vei ucide pre cei ce greșesc
întru Mine; și vei bate pre ei, pînă vei săvirși
19 pre ei’. Și pentru ce n-ai ascultat glasul
Domnului, dupe toate cîte au grăit ție, ce te
porniș a te pune pre prăzi și ai făcut răul
20 înaintea Domnului?“ Și zise Saul cătră
Samuil: „Pentru căci am ascultat eu glasul
norodului, și am mers în calea în carea
m-au trimis Domnul. Și am adus pre Agag,
împăratul Amalic, și pre Amalic l-am
21 surpat; și au luat norodul den prăzi,
turme și cirezii, ceale dentîiu ale surpării,
să jîrtvuiască înaintea Domnului Dumnezău-
22 lui nostru în Galgal“. Și zise Samuil:

„De e vrut Domnului ardere-de-tot și jîrtve ca
a auzi glasul Domnului? Iată, ascultarea mai
bună e decît jîrtva bună, și înțeleagerea, decît
seul de berbeci. Căci păcatul vrajă iaste, 23
dureri și chin lui therafin aduc. Căci ai defăi-
mat cuvîntul Domnului, și te va defăima Dom-
nul, ca să nu fii împărat preste Israil“. Și 24
zise Saul cătră Samuil: „Greșit-am căci am
călcat cuvîntul Domnului și cuvîntul tău, căci
m-am temut de norod și am ascultat glasul lor.
Și acum rădică dară greșala mea Și te 25
întoarce cu mine și mă voiu închina Domnului
Dumnezăului tău“. Și zise Samuil cătră 26
Saul: „Nu mă voiu întoarce cu tine, căci ai
defăimat cuvîntul Domnului și te va defăima
Domnul, ca să nu fii împărat preste
Israil“. Și-ș întoarse Samuil obrazul lui să 27
meargă și apucă Saul de poala veșmîntului lui
și rupse pre ea. Și zise cătră el Samuil: 28
„Rupt-au Domnul împărăția ta de la Israil
den mîna ta astăzi și o va da pre ea aproapelui
tău, celui mai bun decît tine. Și să va 29
împărți Israil în doo; și nu Se va întoarce, nici
Să va căi Cel Sfînt al lui Israil, căci nu ca un
om iaste, ca să Să căiască El; înfricoșă-va și
nu va îngădui“. Și zise Sau: „Greșit-am! 30
Ce măreaște-mă dară înaintea bătrînilor lui
Israil și înaintea norodului mieu; și te întoarce
împreună cu mine și mă voiu închina Domnu-
lui Dumnezăului tău“. Și să întoarse 31
Samuil înapoi cu Saul și să închină Domnu-
lui. Și zise Samuil: „Aduceț mie pre Agag, 32
împăratul Amalic“. Și veni cătră el Agag tremurînd
și zise Agag: „De iaste așa amară
moartea!“ Și zise Samuil cătră Agag: „În ce 33
chip au făcut fără feciori muieri sabia ta, așa
să va dezfeciori den muieri maica ta!“ Și au
junghiat Samuil pre Agag înaintea Domnului
în Galgal. Și să duse Samuil la Armathaim, 34
și Saul să sui în casa lui, în Gavaa. Și n-au 35
mai adaos Samuil să vază pre Saul, pînă în
ziua morții lui; căci plîngea Samuil preste
Saul, și Domnul S-au căit căci au împărățit
Saul preste Israil.

CAP XVI

1 i zise Domnul cătră Samuil: „Pînă
cînd tu plîngi pentru Saul? Și Eu l-am
defăimat pre el, ca să nu împără-
țască preste Israil. Împleți cornul
tău de untdelemn, și vino, de te voiu
trimite pre tine cătră Iesei, pînă la Vithleaem,
căci am văzut întru fiii lui Mie împărat“. Și 2
zise Samuil: „Cum voiu merge? Și va auzi Saul
și mă va ucide“. Și zise Domnul: „La în mîna ta un
junc de boi și vei zice: ‘Să jîrtvuiesc Domnului
am venit’. Și vei chema pre Iesei și pre fiii lui 3
la jîrtvă; și Eu voiu arăta ție carele vei face; și vei
unge Mie pre carele voiu zice cătră tine“.

4 Și au făcut Samuil toate câte au grăit lui Domnul și veni la Vithleaem. Și s-au sculat cei bătrâni ai cetății în timpinarea lui și ziseră:

5 „Au pace e întrarea ta, cela ce vezi?“ Și zise: „Pace. Să jîrtvuiescu Domnului am venit. Sfințiți-vă și vă veseliți împreună cu mine astăzi“. Și au sfințit pre Iesei și pre fiii lui și

6 i-au chemat pre ei la jîrtvă. Și fu când întra ei, și văzu pre Eleav și zise: „Iarăș înaintea

7 Domnului, cel uns al Lui“. Și zise Domnul cătră Samuil: „Să nu te întorci cătră vedeaarea lui, nici la avearea mărimii lui, căci l-am defăimat pre el. Căci nu cum va căuta omul va vedea Domnul; căci omul va vedea în față, iară Dumnezeu va vedea la inemă“.

8 Și au chemat Iesei pre Aminadav și trecu despre fața lui Samuil. Și zise: „Nici pre acesta n-au ales Domnul“.

9 Și au adus Iesei pre Sama, și zise: „Și întru acesta n-au ales Domnul“.

10 Și i-au adus Iesei pre tussapte fiii lui înaintea lui Samuil. Și zise Samuil cătră Iesei: „N-au ales Domnul întru aceștea“.

11 Și zise Samuil cătră Iesei: „Sfîrșitu-s-au copilașii?“ Și zise Iesei: „Încă cel mic, iată, păstoreaște la turmă“.

12 Și zise Samuil cătră Iesei: „Tremite și ia pre el, căci nu ne vom așeza pînă nu va veni el aicea“.

13 Și trimise și l-au adus pre el. Și el, roșiatic, cu frumuseațele ochilor și bun la vedeaare Domnului. Și zise Domnul cătră Samuil: „Scoală-te și unge pre David, căci acesta iaste bun“.

14 Și au luat Samuil cornul untdelemnului, și l-au uns pre el în mijlocul fraților lui, și sări Duhul Domnului pre David, den ziua aceea și înainte. Și să sculă Samuil și să dusă la Armathaim.

15 Și Duhul Domnului S-au depărtat de la Saul și-l sugruma pre el duh rău de la Domnul. Și ziseră slugile lui Saul cătră el: „Iată, duh rău de la Domnul sugrumă pre tine. Zică dară robii tăi înaintea ta și să cearce domnului nostru pre un om să știe a cînta cu lăută; și va fi când va fi duhul cel rău asupra ta, și va cînta întru alăuta lui, și bine ție va fi și te va odihni“.

16 Și zise Saul cătră slugile lui: „Vedeț dară mie om drept cîntînd și-l aduceț pre el cătră mine“.

17 Și răspunsă unul den copilașii lui și zise: „Iată, am văzut pre fiul lui Iesei Vithleemiteanul, și pre el știind cînta; și omul, înțelept și războinic, și învățat în cuvînt; și omul, bun la chip, și Domnul, cu el“.

18 Și au tremis Saul poslanicii cătră Iesei, zicînd: „Tremite pre David, fiul tău, pre cel de la turma ta, cătră mine“.

19 Și luo Iesei gomor de pîine și foale de vin și unt de capre și au trimis cu mîna lui David, fiului său, cătră Saul.

20 Și întră David cătră Saul și dvoriia înaintea lui; și-l iubi pre el foarte și-i fu lui rădîcînd unealtele lui. Și au trimis

Saul cătră Iesei, zicînd: „Să stea dară David înaintea mea, căci au aflat har întru ochii miei“. Și să făcu cînd era de la Dumnezeu duh rău preste Saul, și lua David alăuta și cînta în mîna lui; și răsufila Saul și bine era lui și să feriia de la el duhul cel rău.

CAP XVII

1 i adunară cei streini de fealiu taberile lor la războiu și să adunară la Sochoth a Iudei și să tăbăriră întru mijlocul lui Sochoth și întru mijlocul Azicăi, în Afes-Domin. Și Saul și

2 oamenii lui Israil să adunară și să tăbărăsc în Valea Terevinthului, aceștea și aceștea, și să rînduiesc la războiu depotriva celor striini de fealiu. Și cei striini de fealiu stau pre munte dencoace, și Israil stă pre munte dencoalea, și strunga întru mijlocul lor.

3 Și ieși om tare den șireagul celor streini de fealiu, Goliath – numele lui, den Ghieth; înălțimea lui, de șase coți și o palmă. Și coif de aramă pre capul lui și cu za lăntuhoasă era îmbrăcat, și trasul zalei lui era 5000 de sicli de aramă și de fier.

4 Și pulpe de aramă preste fluierile picioarelor lui, și pavăță de aramă întru mijlocul umerilor lui. Și lemnul suleței lui, ca sulul pînzariului, și fuștele lui, de 600 de sicle de fier. Și cela ce rădica armele lui mergea înaintea lui.

5 Și stătu și strigă în rînduiala lui Israil și zise lor: „Pentru căce ieșiț a vă rîndui la războiu den preajma noastră? Nu-s eu strein de fealiu, și voi, jidovii lui Saul? Aleageț voao om și să se pogoare cătră mine! Și de va putea să dea războiu cătră mine și mă va ucide, vom fi voao întru robi; iară de eu voiu putea și voiu ucide pre el, veț fi noao întru robi și veț sluji noao“.

6 Și zise cel striin de fealiu: „Iată, eu am ocărit rînduiala lui Israil astăz în ziua aceasta! Dați-m mie om și ne vom bate sînguri amîndoi“.

7 Și auzi Saul și tot Israilul cuvintele streinului de fealiu aceastea și să întristară și să spămîntară foarte. Și era David fiu al unui om efrathean, acesta e den Vithleaemul Iudei, și numele lui, Iesei, și la el, 8 fii. Și omul, în zilele lui Saul, bătrîn venit întru oameni. Și

8 mearsără cei trei feciori ai lui Iesei cei mai mari denapoia lui Saul la războiu; și numele fiilor lui, celor ce au mers la războiu: Eliav, cel dentîu născut al lui, și al doilea, Aminadav, și al treilea, Sama. Și David, cel mai mic, și cei trei mai mari au mers denapoia lui Saul. Și David să duse și să întoarsă de la Saul, pascănd oile tătîne-său în Vithleaem.

9 Și venia cel strein de fealiu mîne-cînd și amurgînd; și să înstîlpi înaintea lui Israil 40 de zile. Și zise Iesei lui

David, fiului său: „Ia dară fraților tăi ifi den
 făina aceasta și zece pîini aceastea și aleargă
 18 la tabără și dă fraților tăi; Și ceale zece
 cășuleațe a laptelui acestuia vei duce celui mai
 mare preste mie; și pre frații tăi socotește-i
 întru pace și cît le vor trebui vei ști, și sîmbăta
 19 o vei face cu mine“. Iară Saul, acesta și tot
 nărodul, în Valea Stăjarului, bătfîndu-să cu cei
 20 streini de fealiu. Și mîneacă David dimi-
 neața și lăsă oile la paznic și luo și să duse, în
 ce chip îi porunci lui Iesei; și veni la șanțu și la
 putearea cea ce ieșia la rînduială și chiuiră la
 21 războiu. Și să rînduiră Israil și cei striini de
 22 fealiu, rînduială dempotriiva rînduialii. Și
 lepădînd David unealtele lui dupre sine pre
 mîna strejariului, au alergat la șireag și au
 venit și au întreat pre frații lui ceale de
 23 pace. Și el grăind cu ei, iată, omul ameseul
 să suia, Goliath Filistimleanul numele lui,
 den Ghieth, den șireagurile celor streini de
 fealiu, și grăi după cuvintele aceastea și auzi
 24 David. Și tot omul lui Israil, deaca vedea ei
 pre om, și fugiră de cătră fața lui și să spămî-
 25 tară foarte. Și zise omul lui Israil: „De aț
 văzut pre om, pre acesta ce să suie? Căce a
 ocări pre Israil s-au suit; și va fi omul carele
 va ucide pre el, îl va îmbogăți pre el împăra-
 tul cu bogăție mare, și pre fata lui va da-o lui,
 și casa tătîne-său o va face slobodă întru
 26 Israil“. Și zise David cătră oamenii ceia ce
 sta împreună cu el, zicînd: „Ce să va face
 omului carele va ucide pre striinul de fealiu
 acela și va rădica ocară de la Israil? Căci cine e
 cel strein de fealiu, cel neobrazuit acesta, căce
 au ocărit rînduiala lui Dumnezeu celui
 27 viu?“ Și zisără lui nărodul după cuvîntul
 acesta, zicînd: „Așa să va face omului carele
 28 va ucide pre el“. Și auzi Eliav, fratele lui cel
 mai mare, cînd grăia el cătră oameni, și să
 minie cu minie Eliav întru David și zise:
 „Pentru căci aceasta te-ai pogorît? Și asupra
 cui ai lăsat ceale mici oile acelea în pustii?
 Eu știu mîndria ta și răutatea inemii tale, că
 29 pentru ca să vezi războiul te-ai pogorît“. Și
 zise David: „Ce am făcut acum? Au nu cuvînt
 30 iaste?“ Și s-au întorsu de la el în preajma
 altuia și zise după cuvîntul acesta; și răspunsă
 31 lui norodul după cuvîntul cel dentîiu. Și să
 auziră cuvintele carele au grăit David și să
 spusără înaintea lui Saul, și-l luară pre el și-l
 32 adusără pre el înlăuntru cătră Saul. Și zise
 David cătră Saul: „Să nu să mîhnească
 dară inima domnu-mieu; preste el robul
 tău va merge și va da războiu cu cel striin
 33 de fealiu acesta!“ Și zise Saul cătră
 David: „Nu vei putea să mergi cătră cel

striin de fealiu acesta ca să te bați cu el, căci
 copilașu ești tu, și el, om războinic, den tine-
 reațele lui“. Și zise David cătră Saul: „Păs- 34
 cînd era robul tău tatului său la turmă, și cînd
 venia leul și ursul și lua cîte o oaie den
 turmă, Și mergeam denapoia lui și l-am 35
 ucis pre el și am scos den gura lui; și de să
 rîdica asupra-mi, l-am apucat de gîtul lui și
 l-am lovit și l-am omorît pre el. Și pre leu și 36
 pre urs bătea robul tău; și va fi cel striin de
 fealiu, cel neobrezuit acesta, ca unul den-
 tr-aceștea. Au nu voiu merge și voiu lovi pre
 el și voiu lua astăzi ocară den Israil? Căci cine
 e acestu neobrezuit, carele au ocărit rînduiala
 Dumnezăului celui viu?“ Și zise David: 37
 „Domnul, Care m-au scos pre mine den mîna
 leului și den mîna ursului, Acesta mă va
 scoate pre mine den mîna celui striin de fea-
 liu, neobrezuitului acestuia“. Și zise Saul
 cătră David: „Pasă, și va fi Domnul împreună
 cu tine“. Și îmbracă Saul pre David cu 38
 îmbrăcăminte, și coiful de aramă i l-au
 pus pre capul lui și încinsă pre David cu
 za. Și să încinsă David cu sabia lui desupra 39
 îmbrăcăminte și osteni îmblînd o dată și
 de doao ori, căce nedeprens era. Și zise David
 cătră Saul: „Nu voiu putea să mergu cu aceas-
 tea, căce nu m-am deprens“. Și le luară pre 40
 eale de pre el. Și luo toiagul lui în mîna lui și-ș
 aleasă lui 5 pietri neatede den pîrîu, și au pus
 pre eale întru tașca cea păstorească, ceaea ce
 era lui de adunare, Și praștia lui, în mîna 41
 lui, și să apropie cătră omul cel striin de fea-
 liu. Și mergea cel striin de fealiu, mergînd 42
 și apropiindu-să de David, și omul cela ce
 rîdica pavăza, înaintea lui. Și căută Goliath,
 cel striin de fealiu, și văzu pre David și batjo-
 cori pre el, căce el era copilașu și el era roșia-
 tec, cu frîmseațele ochilor. Și dzise cel 43
 striin de fealiu cătră David: „Ca un cîine eu
 sînt, de vii tu asupra mea cu toiag și cu
 pietri?“ Și zise David: „Ba, ce și mai rău decît
 cîine!“ Și blestemă cel striin de fealiu pre
 David întru dumnezăii lui. Și zise cel striin de
 fealiu cătră David: „Vino cătră mine și voiu 44
 da trupul tău pasărilor ceriului și jigăniilor
 pămîntului“. Și zise David cătră cel strein 45
 de fealiu: „Tu vii cătră mine cu sabia, și cu
 sulița, și cu pavăza, și eu voiu merge cătră
 tine întru numele Domnului Dumnezeului
 Savaoth, Dumnezeului rînduialii lui Israil,
 carea ai ocărit astăz. Și te va închide Dom- 46
 nul astăzi în mîna mea și te voiu ucide și voiu
 lua capul tău de la tine și voiu da ciolanele tale
 și ciolanele taberii celor streini de fealiu, întru
 aceasta zi, pasărilor ceriului și fiarălor pămîntu-
 lui. Și va cunoaște tot pămîntul căci iaste Domnul

47 Dumnezeu întru Israil. Și va cunoaște
toată adunarea aceasta că nu cu sabie și cu
suliță mîntuiaște Domnul, căci al lui Dumne-
zeu e războiul! Și va da Domnul pre voi în
48 mîinile noastre“. Și să sculă cel strein de
fealiu și mearse și să apropie întru întimpina-
rea lui David; și sîrgui David și alergă la șireag
49 întru timpinarea celui strein de fealiu. Și
întinse David mîna lui în tașcă și luo de acolo
o piatră și praștie; și lovi pre cel strein de fea-
liu preste fruntea lui și trecu piatră pren coif
în fruntea lui și căzu preste fața lui pre
50 pămînt. Și întări David pre strein de fealiu
cu praștia și cu piatra și lovi pre cel strein de
51 fealiu și-l omori pre el. Și sabie nu era în
mîna lui David. Și alergă David și stătu asupra
lui și luo sabia lui și o zmulse pre ea den teaca
ei și omori pre el și luo cu ea capul lui; și
văzură cei streini de fealiu că au murit cel tare
52 al lor și au fugit. Și să sculară oamenii lui
Israil și ai Iudei și chiuiră și goniră denapoi
lor pînă la întrarea Gheethiei și pînă la poarta
Ascalonului; și au căzut răniți ai celor streini
de fealiu în calea porților și pînă la Ghieth, și
53 pînă la Acaron. Și se întoarseră oamenii lui
Israil, abătîndu-se denapoi a celor streini de
54 fealiu, și călca taberile lor. Și luo David
capul celui strein de fealiu și-l aduse pre el în
Ierusalim, și unealtele lui le-au pus la sălașul
55 lui. Și deaca văzu Saul pre David ieșind
întru timpinarea celui strein de feal, zise cătră
Avenir, voivodul puterii: „Al cui fiu e tine-
56 relul acesta, Avenir?“ Și zise Avenir: „Viu
e sufletul tău, împărate, de știu“. Și zise împă-
ratul: „Întrebă tu al cui fecior iaste tinerelul
57 acesta“. Și după ce să întoarse David de la
uciderea celui strein de fealiu, îl luo pre el
Avenir și-l aduse pre el înaintea lui Saul; și
58 capul celui strein de fealiu, în mîna lui. Și
zise cătră el Saul: „Al cui fiu ești, copilașule?“
Și zise David: „Fiul robului tău, lui Ieseiu
Vithleemiteanul“.

CAP XVIII

1 **S**i fu după ce săvîrși grăind cătră Saul,
și sufletul lui Ionathan să legă
împreună cu sufletul lui David și-l
iubi pre el Ionathan ca și sufletul
2 lui. Și-l luo pre el Saul în ziua
aceaea și nu-l deade pre el ca să să întoarcă la
3 casa tătine-său. Și puseră Ionathan și
David făgăduințe, pentru că-îl iubiia pre el ca
4 și sufletul lui. Și să dezbracă Ionathan de
haina cea deasupra lui, ce era preste el, și o
deade pre ea lui David; și îmbrăcămîntea și
pînă în sabia lui, și pînă în arcul lui, și pînă în
5 brîul lui. Și mergea David întru toate cite-l
trimitea pre el Saul, conoscînd; și l-au pus
pre el Saul preste oamenii războiului

și plăcu întru ochii a tot norodul, încă și în
ochii robilor lui Saul. Și să făcu mergînd ei, 6
deaca să întorcea David, dupre ce lovi pre cel
strein de fealiu, și ieșiră cealea ce juca întru
timpinarea lui David, dentru toate cetățile lui
Israil, cîntînd și jucînd, întru timpinarea lui
Saul împăratul, cu timpene și cu veselii și cu
7 țîmbale. Și începea muierile cealea ce juca
și zicea: „Au lovit Saul cu miile lui, și David cu
8 zecile de mii ale lui“. Și să urgisi Saul și rău
să arătă cuvîntul foarte întru ochii lui Saul
9 pentru cuvîntul acesta și zise: „Lui David au
dat zecile de mii, și mie au dat miile, și ce, lui,
fără cît împărăția!“ Și era Saul bănuind pre
10 David den ziua aceaea și înainte. Și să făcu
de a doua zi, și căzu duh al lui Dumnezău, rău,
preste Saul și au prorocit în mijlocul casei lui.
Și David cînta în mîna lui, ca în toate zilele, și
11 sulița, în mîna lui Saul. Și rădică Saul sulița
și zise: „Lovi-voiu în David și în păreate“. Și
12 să feri David de cătră fața lui de 2 ori. Și să
spăre Saul de cătră fața lui David, căci era
Domnul cu el, și de la Saul S-au depăr-
tat. Și-l depărtă pre el Saul de cătră el și-l
13 puse pre el luiș preste mie și ieșia și intra
înaintea norodului. Și-i era David întru
14 toate căile lui pricepîndu-să, și Domnul era cu
el. Și văzu Saul cum el să priceape foarte, și
15 să feria de cătră fața lui. Și tot Israilul și
16 Iuda iubiia pre David, căci el intra și ieșia
înaintea feații norodului. Și zise Saul cătră
17 David: „Iată fata mea cea mai mare, Merov,
pre ea voiu da ție muiare; însă te fă mie întru
fiu al puterii și bate războaiele Domnului“. Și
Saul zise: „Să nu fie mîna mea preste el, și va
fi preste el mîna celor streini de fealiu“. Și
18 zise David cătră Saul: „Cine sînt eu? Și carea
iaste viața rudeniei părintelui meu, în Israil,
ca să fiu ginere împăratului?“ Și să făcu în
19 vremea ce era să să dea Merov, fata lui Saul,
lui David, și ea se deade lui Israil Molathitea-
nului fămeaie. Și îndrăgi Melhol, fata lui
20 Saul, pre David; și să spuse lui Saul și să îndi-
reptă cuvîntul întru ochii lui. Și zise Saul:
21 „Da-voiu pre ea lui și va fi lui întru piadecă“.
Și era asupra lui Saul mîna celor streini de
fealiu. Și zise Saul cătră David: „Cu puterile
îm vei fi ginere astăzi“. Și porunci Saul slu-
22 gilor lui, zicînd: „Grăiți voi pre ascuns lui
David, zicînd: ‘Iată, va întru tine împăratul și
toate slugile lui te iubesc pre tine, și tu fii
ginere împăratului‘“. Și grăiră slugile lui
23 Saul în urechile lui David după cuvintele
aceastea. Și zise David: „De iaste iușor
întru ochii voștri a fi ginere împăratului?
Și eu, om smerit, și nu slăvit!“ Și
24 spuseră slugile lui Saul după cuvintele

25 Aceastea carele au grăit David. Și zise Saul:
 „Aceastea să grăiți lui David: ‘Nu va împăratul
 în dare, fără numai într-o sută de margini
 acoperite ale celor streini de fealiu să izbîn-
 dești la vrăjmașii împăratului’“. Și Saul au
 26 socotit să bage pre David în mâinile celor
 streini de fealiu. Și spuseră slugile lui Saul
 lui David după cuvintele aceastea, și să îndi-
 reptă cuvîntul întru ochii lui David ca să să
 27 facă ginere împăratului. Și nu se pliniră
 zilele și să sculă David și mearse el și oamenii
 lui și uciseră întru cei streini de fealiu 100 de
 oameni și au adus marginele ceale acoperite
 ale lor și le-au plinit pre eale împăratului și să
 făcu ginere împăratului; și-i deade lui Saul pre
 28 Melhol, fata lui, fămeaie lui. Și văzu Saul și
 știu că e Domnul cu David și tot Israilul
 29 iubeaște pre el. Și au adaos a să păzi de
 cătră David încă, și să făcu Saul pizmuind lui
 30 David toate zilele. Și ieșiră boiarii celor
 streini de fealiu și să făcu den destulul ieșirii
 lor, și înțelept era David decît toate slugile lui
 Saul și să cinsti numele lui foarte.

CAP XIX

1 i grăi Saul cătră Ionathan, fiul lui, și
 cătră toate slugile lui ca să omoară
 pre David. Și Ionathan, fiul lui Saul,
 2 iubiia pre David foarte. Și spuse
 Ionathan lui David, zicînd: „Saul,
 tată-mieu, cearcă să te omoară. Păzește-te
 dară mîine dimineață și te ascunde și săzi
 3 ascuns. Și eu voi ieși și voi sta rugîndu-mă
 tătîne-mieu la cîmpu unde vei fi acolo; și eu
 voi grăi pentru tine cătră tată-mieu și voi
 4 vedea ce va fi, și-ți voi porunci ție“. Și
 grăi Ionathan bine pentru David cătră Saul,
 tată-său, și zise cătră el: „Să nu să păcătuiască
 împăratul la robul tău, David, căce nu au gre-
 5 șit la tine, și faptele lui bune-s ție foarte. Și
 puse sufletul lui în mîna lui și ucisă pre cel
 striin de fealiu și au făcut Domnul mîntuire
 mare și tot Israil au văzut și s-au bucurat. Și
 pentru căce păcătuiești la sînge nevinovat, să
 6 omori pre David în dar?“ Și auzi Saul gla-
 sul lui Ionathan și să jură Saul, zicînd: „Viu e
 7 Domnul, de va muri!“ Și chemă Ionathan
 pre David și-i spuse lui toate cuvintele aceas-
 tea; și aduse Ionathan pre David cătră Saul; și
 8 era înaintea lui ca ieri și ca alaltaieri. Și să
 adase războiul a să face cătră Saul, și să
 întări David și bătu pre cei striini de fealiu și-i
 9 lovi pre ei rană mare foarte și fugiră de cătră
 fața lui. Și să făcu duhul Domnului rău
 preste Saul, și el – în casa lui dormind, și
 sulița, în mîna lui; și David cînta cu mîinile

lui. Și cerca Saul să lovească sulița în 10
 David, și să depărtă David de la fața lui Saul,
 și lovi sulița în păreate, și David să depărtă și
 scăpă în noaptea aceea. Și trimisă Saul la 11
 casa lui David poslanici, ca să-l păzască pre el
 și să-l omoară pre el dimineața. Și spuse lui
 David Melhol, muiarea lui, zicînd: „De nu vei
 tu scăpa sufletul tău în noaptea aceasta, mîine
 te vei omori“. Și pogorî Melhol pre David 12
 pre fereastră și să duse și fugi și să
 mîntui. Și luo Melhol ceale deșarte de 13
 îngropare și puse în pat, și floclul părului
 caprelor au pus la căpătîiul lui, și le-au acope-
 rit pre eale cu o haină. Și trimise Saul slugi 14
 ca să ia pre David, și zise că nu e îndemînă
 lui. Și trimise la David, zicînd: „Aduceți-l 15
 pre el pre pat cătră mine, ca să-l omoru“. Și 16
 mearsără cei trimiș și iată, ceale deșarte de
 îngropare preste pat și floclul părului caprelor
 la căpătîiul lui. Și zise Saul Melholii: 17
 „Pentru căce așa m-ai smintit și ai slobozit
 pre vrăjmașul mieu și au scăpat?“ Și zise Mel-
 hol lui Saul: „El mi-au zis: ‘Slobozi-mă, iară
 de nu, te voi omori’“. Și David au fugit și 18
 au scăpat; și mearsă cătră Samuil la Arma-
 them și spuse lui toate cîte au făcut lui Saul. Și
 mearse Samuil și David și au șezut la Navath,
 la Rama. Și să spuse lui Saul, zicînd: „Iată 19
 David, la Navath, la Rama“. Și trimise Saul 20
 poslanici ca să ia pre David și, mergînd,
 văzură adunarea prorocilor celora ce proro-
 cia, și Samuil sta isprăvnicind preste ei; și să
 făcu preste poslanicii lui Saul Duhul lui Dum-
 nezău și prorociră și ei. Și să spuse lui Saul și
 au trimis alți poslanici, și au prorocit și aceș-
 tea. Și adase Saul a trimite poslanici a 21
 treia, și prorociră și aceștea. Și să mînie cu 22
 urgie Saul și mearse și el la Armathem și veni
 pînă la fîntîna ariei cea de la Sifi și întrebă și
 zise: „Unde e Samuil și David?“ Și ziseră:
 „Iată, în Navath, la Rama“. Și mearse de
 acolo, de la Navath, la Rama. Și să făcu 23
 preste el Duhul lui Dumnezău și mergea mer-
 gînd și prorocind, pînă au venit el în Navath,
 la Rama. Și ș-au dezbrăcat hainele lui și au 24
 prorocit înaintea lor și au căzut gol toată ziua
 aceea și toată noaptea. Pentru aceea zice:
 „Au și Saul, în proroci?“

CAP XX

1 i fugi David den Navath în Rama și
 veni înaintea lui Ionathan și zise: „Ce
 am făcut? Și ce iaste strîmbătatea
 mea și ce am greșit înaintea tătîne-
 2 tău, că cearcă sufletul mieu?“ Și
 zise lui Ionathan: „Nice într-un chip tu nu vei
 muri. Iată, nu va face tată-mieu cuvînt mare
 au mic și nu va descoperi ureachea mea; și ce
 e ca să ascunză tată-mieu de cătră mi-

3 ne cuvîntul acesta? Nu iaste aceasta“. Și
 răspunse David lui Ionathan și zise: „Știind
 au văzut tată-tău că am aflat har înaintea ta și
 au zis: 'Să nu știe aceasta Ionathan, cîndai nu
 va vrea!' Ce viu e Domnul și viu e sufletul tău,
 4 că în ce chip am zis împlutu-s-au întru mijlo-
 cul meu și întru mijlocul tătîne-tău, pînă la
 moarte“. Și zise Ionathan cătră David: „Ce
 5 pohteaste sufletul tău și ce-ț voi face?“ Și
 zise David cătră Ionathan: „Iată dară, mîine e
 lună noao, și eu sezînd nu voi șadea cu împă-
 ratul a mînca; și mă vei slobozi și mă voi
 6 ascunde în cîmp, pînă înde sară. Și de
 socotind mă va socoti tată-tău, și vei grăi:
 'Cersînd s-au cerșut de la mine David, să
 alearge pînă la Vithleaem, cetatea lui, că e
 7 jîrtva zilelor acolo, la tot fealiul'. Și de va
 zice: 'Bine', pace robului tău, iară de va răs-
 punde nesilnic, să știi că s-au săvîrșit răul de
 8 la el. Și vei face milă cu robul tău, căci am
 băgat făgăduința Domnului pre robul tău
 împreună cu tine; și de iaste întru robul tău
 strîmbătate, omoară-mă tu, și pînă la tată-tău
 9 pentru căci așa mă duci?“ Și zise Iona-
 than: „Nice într-un chip ție, căci, de voi ști că
 s-au săvîrșit răul de la tată-mieu, ca să vie
 preste tine și întru cetățile tale, nu voi spune
 10 ție?“ Și zise David cătră Ionathan: „Cine-m
 va spune mie de va răspunde tată-tău năsil-
 nic?“ Și zise Ionathan cătră David: „Pasă și
 așteaptă în țarenă“. Și mergea amîndoi la
 12 țarină și zise Ionathan cătră David: „Dom-
 nul Dumnezeu lui Israil știe că voi cerceta
 pre tată-mieu, cum va fi vreama întreitu; și
 iată, bine va fi pentru David, și nu voi tre-
 13 mite cătră tine la țarină. Aceastea să facă
 Dumnezeu lui Ionathan și aceastea să adaogă,
 că voi aduce răutățile spre tine, și voi des-
 coperi ureachea ta, și te voi trimite, și vei
 merge în pace; și va fi Domnul împreună cu
 tine, în ce chip era împreună cu tată-
 14 mieu. Și de voi trăi eu încă, și vei face milă
 15 cu mine. Și de voi muri cu moarte, să nu
 rădici mila ta de la casa mea pînă în veac; și
 de nu cînd va rădica Domnul pre vrăjmașii lui
 David, pre fieștecarele, de cătră fața pămîntu-
 lui, să să afle numele lui Ionathan la casa lui
 David și să cearce Domnul pre vrăjmașii lui
 16 David“. Și au adaos încă Ionathan a să jura
 lui David, pentru căce îl iubiia pre el, căce iubi
 17 sufletul celui ce-l iubiia pre el. Și zise lui
 Ionathan: „Mîine, lună noao; și te vei socoti,
 căce să va socoti șederea ta; și vei întrei și te
 18 vei socoti. Și vei veni la locul tău, unde
 te-ai ascuns la ziua cea de lucru, și vei
 19 șede la lîngă Piatra Căii. Și eu voi în trei
 săgețile, repezînd, slobozîndu-le la proașcă.
 20 Și iată, voi trimite copilașul, zicînd: 'Pasă,
 21 află-mi săgeata!' De voi zice copilașului:

Dencoace e săgeata de la tine și dencoace o
 ia pre ea!', vino, că pace e ție și nu iaste ție
 hicleșug, viu Domnul! Iară de voi zice așa
 tinerelului: Dencolo e săgeata de la tine!', și
 mai nainte să mergi, căce te-au trimis Dom-
 nul. Și cuvîntul carele am grăit eu și tu, 22
 iată, Domnul, martur întru mijlocul meu și
 întru mijlocul tău, pînă în veac“. Și să 23
 ascunse David în țarenă, și veni luna și veni
 împăratul la masă să mănînce. Și au săzut 24
 împăratul pre jățul lui, ca și odată și altădată,
 pre jețiu lîngă păreate. Și apucă mai nainte
 pre Ionathan și săzu Avenir de laturea lui
 Saul și să socoti locul lui David. Și nu grăi 25
 Saul nemica în ziua aceea, căci au zis: „E
 tîmplare, să arată a nu fi curat, căci nu s-au
 curățit“. Și să făcu într-a doao zi a lunii, în 26
 ziua a doao, și să socoti locul lui David și zise
 Saul cătră Ionathan, feciorul său: „Ce că n-au
 venit feciorul lui Iesei și ieri și astăzi la
 masă?“ Și răspunse Ionathan lui Saul și 27
 zise lui: „S-au cerșut de la mine David, pînă la
 Vithleaem, cetatea lui, să meargă. Și au zis:
 'Trimite-mă dară, căci jărtvă e neamului mieu 28
 în cetate, și au poruncit cătră mine frații miei;
 și acum, de am aflat har întru ochii tăi, să mă
 duc dară și să văzu pre frații miei'. Pentru
 aceea n-au venit la masa împăratului“. Și 29
 să mînie cu urgie Saul pre Ionathan foarte și
 zise lui: „Fecior de featele ceale ce mergu de
 bunăvoie, au nu știi că părtaș ești tu cu fiul
 lui Iesei întru rușinea ta și întru rușinea des-
 coperirii maicii tale? Căci toate zilele 30
 carele fiul lui Iesei trăiaște pre pămînt, nu
 se va găti împărăția ta. Acum dară, trimițînd,
 prinde pre voinicelu, căci fiul morții iaste
 acesta“. Și răspunse Ionathan lui Saul, 31
 tătîne-său, și zise: „Pentru căci moare? Ce au
 făcut?“ Și rădică Saul sulița pre Ionathan 32
 ca să-l omoare pre el și știu Ionathan că s-au
 plinit răul acesta de la tatăl lui, să omoare pre
 David. Și sări Ionathan de la masă cu urgie 33
 de mînie și n-au mîncat într-a doao a lunii
 pîine, căci s-au întristat pentru David, căci au
 săvîrșit preste el tatul lui. Și să făcu dimi- 34
 neață și ieși Ionathan la țarenă la mărturie, în
 ce chip au făgăduit lui David; și copilaș mic,
 împreună cu el. Și zise copilașului: 35
 „Aleargă, află-mi săgețile cu carele eu răpe-
 zescu“. Și copilașul au alergat, și el au răpezit
 cu săgeata și au adus pre ea. Și mearse 36
 copilașul pînă la locul săgeții unde repeziia
 Ionathan și strigă Ionathan denapoia copila-
 șului lui și zise: „Încolo e săgeata, de la tine și
 înainte“. Și strigă Ionathan denapoia copi- 37
 lașului lui, zicînd: „Sirguindu grăbeaste și să
 nu stai!“ Și au cules copilașul lui Ionathan
 săgețile și le-au adus pre eale cătră stăpî-

38 nul lui. Și copilașul n-au știut nemica, fără
 39 Jonathan și David au știut cuvântul. Și
 Jonathan au dat unealtele lui preste copilul lui
 și zise copilașului său: „Pasă, întră în cetate!“
 40 Și deaca să duse copilașul, și David s-au scu-
 lat de la Piatra Căii și căzu preste fața lui și să
 închină lui de 3 ori și sărută unul pre alalt și
 au plîns fiestecarele întru aproapele său, pînă
 41 la săvîrșire mare David covîrși. Și zise
 Ioanathan lui David: „Pasă în pace, și în ce
 chip am jurat noi amîndoi întru numele Dom-
 nului, zicînd: Domnul va fi martur întru mij-
 locul meu și al tău, și întru mijlocul semenției
 mele și întru mijlocul semenției tale, pînă în
 42 veac!“ Și să sculă David și să duse, și
 Ioanathan întră în cetate.

CAP XXI

1 **S**i veni David la Nomva, cătră Avime-
 leh preotul, și să minună Avimeleh cu
 tempinarea lui și zise lui: „Ce că tu
 2 singur, și nime cu tine?“ Și zise
 David preotului Avimeleh: „Împăra-
 tul mi-au poruncit mie cuvînt astăzi și zise
 mie: ‘Nimeni să nu știe cuvîntul pentru care
 eu te trimiț pre tine și pentru carele eu ț-am
 poruncit ție’. Și slugilor m-am mărturisit, în
 3 locul ce să cheamă Emonim. Și acum, de
 sînt supt mîna ta 5 pîini, dă în mîna mea ce se
 4 va afla“. Și răspunse preotul lui David și
 zise: „Nu sînt supt mîna mea pîini necurate,
 fără de numai sfînte pîini sînt; de vor fi pázite
 5 slugile însă de muieri, și vor mînca“. Și
 răspunse David preotului și zise lui: „Ce și de
 muiare ne-am ferit ieri și alaltaieri, cînd am
 ieșit în cale s-au făcut toate slugile curățite; și
 această cale e spurcată, pentru căci se va
 6 sfînți astăzi, pentru unealtele mele“. Și au
 dat lui Avimeleh preotul pîinile punerii-
 înainte, căci acolo nu era pîine, fără numai
 pîinile feații ceale luate dentru fața Domnului,
 ca să puie pîine caldă întru care zi le-au luat
 7 pre eale. Și acolo era unul den slugile lui
 Saul, în ziua aceeaa țiindu-se neesaran înain-
 tea Domnului; și numele lui, Doic Sirul, păs-
 8 cînd mușcoii lui Saul. Și zise David cătră
 Avimeleh: „De iaste aici, supt mîna a ta, suliță
 au sabie? Vezi că sabia a mea și unealtele
 mele nu mi-am luat în mîna mea, căci era
 9 cuvîntul împăratului degrabă“. Și zise
 preotul: „Ja sabia lui Goliath, celui de fealiu
 strein, pre carele ai ucis în Valea Ila; și ea,
 învălită cu o haină denapoia cei preste umăr;
 de vei lua, pre aceasta ție ia-o, căci nu iaste
 alta afară dentru aceasta aici“. Și zise David:
 „Iată, nu iaste ca aceasta, dă-mi-o pre ea!“ Și
 10 o deade pre ea lui. Și să sculă David și fugi
 în ziua aceeaa de cătră fața lui Saul și
 veni David cătră Anhus, împăratul Ghethei.

11 Și ziseră slugile lui Anhus cătră el: „Nu iaste
 acesta David, împăratul pămîntului? Au nu
 acestuia începea ceale ce juca, zicînd: ‘Au ucis
 Saul cu miile lui, și David, cu zecile de mii ale
 lui!’?“ Și puse David cuvîntul acesta în
 12 inima lui și să spăre foarte de cătră fața lui
 Anhus, împăratul Ghethii. Și ș-au schim-
 13 bat fața lui înaintea lui și să făcu întru aceeaa
 zi și să nebuniia la ușăle cetății și să spijiniia
 întru mîinile lui și cădea pre ușăle cetății, și
 balele lui cura preste barba a lui. Și zise
 14 Anhus cătră slugile lui: „Iată, ați văzut, om
 dezmeatec; căci l-ați adus pre el la mine?
 Au doară mă lipsesc eu de dezmeateci? Căci
 15 l-ați adus pre el să să dezmetețească cătră
 mine? De e acesta, nu va întra în casa mea“.

CAP XXII

1 **S**i să duse de acolo David și scăpă și
 veni la peștera Oddolam. Și auziră
 frații lui și toată casa tătine-său și să
 2 pogorîră acolo cătră el. Și să adu-
 nară cătră el tot cel ce era în nevoie,
 și tot datornicul, și tot supăratul la suflet, și
 era preste ei povățuitoriu; și era împreună cu
 el ca vro 400 de oameni. Și să duse David
 3 de acolo la Masifa lui Moav și zise cătră
 împăratul Moav: „Să fie dară tatul meu și
 maica mea lîngă tine, pînă voiui și ce va face
 mie Dumnezău“. Și rugă fața împăratului
 4 Moav și lăcuia împreună cu el toate zilele,
 fiind David întru îngrădire. Și zise Gad
 5 prorocul cătră David: „Nu șădea întru îngră-
 dire, pasă și vei veni la pămîntul Iudei“. Și
 mearse David și veni și șăzu în cetatea Sirih.
 Și auzi Saul că să știu David și oamenii ce era
 6 cu el. Și Saul șădea în deal suptu arătura cea de
 la Rama; și sulița, în mîna lui, și toate slugile lui
 dvoriiia lui. Și zise Saul cătră slugile lui,
 7 ceia ce dvoriiia lui: „Ascultați dară, fiii lui
 Veniamin, de adevărat la toți la voi va da fiul
 lui Ieseiu țarene și vii, și pre toți, pre voi, va
 pune mai mari preste sute și preste mii?
 Căce sînteți toți într-un loc asupra mea? Și nu
 8 iaste cela ce descopere ureachea mea pentru
 că au pus făgăduință fiul meu împreună cu
 fiul lui Ieseiu, și nu iaste dorind pentru mine
 dentru voi și descoperind ureachea mea căce
 au rîdicat fiul meu pre robul-miu asupra
 mea, întru vrăjmaș, ca și ziua aceasta“. Și
 9 răspunse Doic Sirul, ispravnicul preste muș-
 coii lui Saul, și zise: „Văzut-am pre fiul lui
 Ieseiu venit la Nomva cătră Ahimeleh, fecior-
 ul lui Ahitov preotul. Și-i întreba lui pren
 10 Dumnezău și de mîncat au dat lui și sabia lui
 Goliath, celui striin de fealiu, au dat lui“.
 Și au trimis împăratul să cheame pre Ahimeleh, 11

feciorul lui Ahitov preotul, și pre toți fiii tătîni-său, preoții cei den Nova; și veniră toți
 12 cătră împăratul. Și zise Saul: „Ascultă dară, fiul lui Ahitov!“ Și zise: „Iată eu,
 13 grăiaște, doamne!“ Și zise lui Saul: „Pentru căce te-ai tocmit asupra mea, tu și
 fiul lui Ieseiu, ca să-i dai tu lui pîne și sabie, și să-i întrebî lui pren Dumnezău, să-l pui
 14 preste mine întru vrăjmaș, ca în ziua aceasta?“ Și răspunse Ahimeleh împăratului și zise: „Și
 cine e, întru toate slugile tale, ca David, cre-
 15 dincios, și ginere împăratului, și mai mare a toată porunca ta, și slăvit întru casa ta? Au
 astăzi am început a-i întreba lui pren Dumnezău? Nice într-un chip! Să nu dea împăratul
 16 asupra robului său cuvînt, și preste toată casa tătîni-mieu, căce n-au știut robul tău întru
 17 toate acestea, cuvînt mic au mare“. Și zise împăratul Saul: „Cu moarte vei muri, Ahime-
 18 leh, tu și toată casa tătîni-tău!“ Și zise împăratul celor ce aleargă alătura celora ce
 stau asupra lui: „Aduceți și omorîți pre preoții
 19 Domnului, căce mîna lor e cu David și căce au știut că fuge el și n-au descoperit ureachea
 mea“. Și n-au vrut slugile împăratului să
 20 ridice mîinile lor să timpine la preoții Domnu- lui. Și zise împăratul lui Doic: „Întoarce-te
 tu și timpină la preoți“. Și să întoarse Doicu
 21 Sirul și omorî pre preoții Domnului în ziua aceea, 305 de oameni, toți ridicînd efud.
 22 Și pre Nomvan, cetatea a preoților, o au lovit cu gură de sabie, den bărbat pînă în muiare,
 23 den pruncu pînă în sugătoriu, și vițelu și măgariu și oaie. Și scăpă un fecior a lui
 Ahimeleh, fiul lui Ahitov, și numele lui, Aviathar. Și fugi denapoia lui David. Și
 spuse Aviathar lui David că au omorît Saul pre toți preoții Domnului. Și zise David lui
 24 Aviathar: „Știut-am în ziua aceea, căci acolo era Doic Sirul, că spuind va spune lui
 Saul. Eu sînt vinovatul sufletelor casei tătî-
 25 ne-tău. Șăzi cu mine, nu te teame, căci unde voiu cerca sufletului mieu loc, voiu cerca
 și sufletului tău, căci te-ai ferit tu lîngă mine“.

CAP XXIII

1 **S**i spuse lui David, zicînd: „Iată, cei
 2 streini de fealiu bat la Cheila și ei jefuiescu și calcă ariile“. Și întrebă
 David pren Domnul, zicînd: „Au merge-voiu și voiu lovi pre streinii
 3 de fealiu aceștea?“ Și zise Domnul cătră David: „Pasă și vei lovi întru cei streini de fealiu
 4 aceștea și vei mîntui pre Cheila“. Și ziseră oa-
 menii lui David cătră el: „Iată, noi, aici, în Iudea,
 ne teamem; și cum va fi de vom merge la Cheila,
 în pîntecele celor streini de fealiu vom întra
 5 înlăuntru?“ Și adaoase David încă a întreba
 pren Domnul și răspunse lui Domnul și-i zise lui:

„Scoală-te și te pogoară la Cheila, căci Eu dau
 pre cei streini de fealiu în mîinile tale“. Și
 5 merge David și cu oamenii ce era împreună cu el la Cheila și deade războiu celor streini de
 fealiu și fugiră de cătră fața lui; și le luo dobi-
 tocul lor și lovi întru ei rană mare și mîntui
 6 David pre ceia ce lăcuia în Cheila. Și fu cînd fugia
 7 Aviathar, fiul lui Ahimeleh, cătră David, și el cu David la Cheila s-au pogorît
 avînd efud în mîna lui. Și să spuse lui Saul că
 8 au venit David la Cheila și zise Saul că: „L-au vîndut
 9 Domnul pre el întru mîinile meale, căci s-au închis
 întrînd în cetatea porților și a zăvoarălor“. Și porunci Saul la tot
 10 nărodul să să pogoară întru războiu la Cheila,
 să prinză pre David și pre oamenii lui. Și
 11 conosci David cum nu va tăcea Saul răutatea pentru el
 și zise David cătră Aviathar preotul: „Adu efudul
 12 Domnului!“ Și zise David: „Doamne, Dumnezeul
 13 lui Israil, auzind au auzit robul Tău că cearcă Saul
 să vie la Cheila să strice cetatea pentru mine. Închide-
 14 se-va? Și acum, de se va pogorî Saul, în ce chip
 au auzit robul Tău? Doamne, Dumnezăul lui Israil,
 15 spune robului Tău!“ Și zise Domnul: „Se va închide!“
 16 Și zise David: „Au da-vor cei den Cheila pre mine
 și pre oamenii miei în mîinile lui Saul?“ Și zise
 17 Domnul: „Da-vor!“ Și să sculă David și oamenii
 18 carii era cu el, ca vro 400 de oameni, și ieșiră
 den Cheila și mergea oriunde mergea. Și lui Saul
 19 să spuse cum au scăpat David den Cheila și au
 părăsit să mai iasă încă. Și șezu David în
 20 Maserem, în pustiiu, la strîmtori, și șezu în munte
 la pustiiul Zif, la muntele năsipos, în pămînt
 21 năsipos; și cerca pre el Saul toate zilele, și nu-l
 22 deade pre el Domnul în mîinile lui. Și văzu David
 23 că iase Saul a cerca pre el, și David era în
 24 muntele cel uscăcios, întru cea noao Zifu. Și
 25 să sculă Ionathan, feciorul lui Saul, și merge
 cătră David la cea noao. Și întări mîinile lui
 26 întru Domnul. Și zise cătră el: „Nu te teame,
 27 căci nu te va afla pre tine mîna lui Saul,
 28 tătîne-mieu, și tu vei împărăți preste Israil,
 29 și eu voiu fi ție al doilea; și Saul, tată-mieu,
 30 știe așa“. Și puseră amîndoi făgăduință
 31 înaintea Domnului, și ședea David întru
 32 cea noao, și Ionathan să duse la casa lui. Și
 33 să suiră zifeii den uscăciune cătră Saul la
 34 deal, zicînd: „Nu, iată, David s-au ascuns la noi
 35 în Messara, în ceale strîmte, în cea noao,
 36 în dealul lui Shilaat, den direapta lui Iesimon?
 37 Și acum toate pentru sufletul împăratului la
 38 pogorîre să să pogoară cătră noi, închis sînt
 39 în mînele împăratului“. Și zise lor Saul: „Blagosloviți
 40 voi, Domnului, căci ați durut pentru mine.
 41 Păsați dară și gătiți în-că și știți și vedeți
 42 locul unde va fi piciorul lui de-grabă, acolo
 43 unde ați zis, pentru ca nu meștersugînd acesta
 va meștersugui. Și vedeți 23

și știți dentru toate locurile unde el să ascunde acolo și vă întoarceți cătră mine la gata; și voi merge cu voi și va fi de va fi pre pământ, și-l voiu cerca pre el întru toate miile Iudei". Și să sculară zifeii de la năsipoasa și mearseră înaintea lui Saul. Și David și oamenii lui, în pustiiul Maonului, de spre sară, den direapta Iesemonului. Și mearse Saul și oamenii lui a cerca pre David. Și să spuseră lui David și să pogorî la piatra ceaea ce iaste în pustiiul Maon. Și auzi Saul și goni denapoia lui David, la pustiiul Maon. Și mergu Saul și oamenii lui de o parte a muntelui, dencoace, și era David și oamenii lui de o parte den munte, dencolea. Și era David ferindu-se a merge de cătră fața lui Saul; și Saul și oamenii lui s-au tăbărit asupra lui David și preste oamenii lui, să-i prinză pre ei. Și cătră Saul veni vestitoriu, zicînd: „Sîrguiaște și vino, căci streini de fealiu au călcat preste pământ". Și să înturnă Saul ca să nu gonească denapoia lui David și mearse întru întimpinarea celor streini de fealiu. Pentru aceaea să numi locul acela „Piatra aceaea ce s-au împărțit".

CAP XXIV

1 **S**i să sculă David de acolo și șazu întru
2 strîmturile lui Gadi. Și să făcu
deaca să întoarse Saul de denapoia
celor streini de fealiu, și i să spuse lui,
zicînd că: „Iată, David, în pustiiu, în
3 Gadi". Și luo cu sine 3000 de oameni aleși
den tot Israilul și mearse a cerca pre David și
4 pre oamenii lui despre fața Sadeemului. Și
veni la cîrdurile turmelor, ceaea ce era lîngă
cale; și era acolo peșteră, și Saul intră ca să să
gătească, și David și oamenii lui mai înlăuntru
5 șădea întru peșteră. Și ziseră oamenii lui
David cătră el: „Iată ziua aceasta, carele au zis
Domnul cătră tine ca să dea pre vrăjmașul tău
în mîinile tale și vei face lui cum va fi bine întru
ochii tăi". Și să sculă David și luo poala
6 îmbrăcămînții lui Saul pre ascuns. Și să
făcu după aceasta, și lovi inema lui David pre
7 el, căci au luat poala veșmîntului lui. Și zise
David cătră oamenii lui: „Nice într-un chip
mie de la Domnul, de voi face cuvîntul acesta
domnului meu, celui uns al Domnului, să aduc
mîna a mea preste el, căci unsul Domnului
8 iaste acesta". Și potoli David pre oamenii
lui cu cuvinte și nu le-au dat lor să să
scoale să omoară pre Saul. Și să sculă Saul
9 și să pogorî la calea lui den peșteră. Și
să sculă David denapoia lui den peșteră și
strigă David denapoia lui Saul, zicînd:
„Doamne împărate!" Și căută Saul denapoia
lui, și să plecă David preste fața lui pre
10 pământ și să închină lui. Și zise David cătră
Saul: „Pentru căci auzi cuvintele norodului, zi-

cînd: Iată dară, David cearcă sufletul tău"?
Iată, întru ziua aceasta au văzut ochii tăi cum
11 te-au dat pre tine Domnul astăzi întru mîinile
meale, în peșteră, și n-am vrut să te omoru
și nu m-am îndurat de tine și am zis: 'Nu voiu
aduce mîna preste domnul meu, căce unsul
Domnului acesta iaste!' Și vede-ți poala
12 veșmîntului în mîna mea. Eu am luat poala
veșmîntului tău, și nu te-am ucis; cunoaște și
vezi astăzi căce nu iaste în mîna mea răutate,
nice păgînatate și defăimare, și n-am greșit
întru tine. Și tu legi sufletul meu, ca să-l iai
pre el. Să judece Domnul întru mijlocul
13 meu și al tău și să-m izbîndească Domnul
dentru tine, iară mîna mea nu va fi asupra ta.
În ce chip să zice pilda cea veachea: 'Dentru cei
14 fără de lege va ieși păcat', și mîna mea nu va
fi preste tine. Și acum denapoia cui mergi
15 tu, împărate a lui Israil? Denapoia cui gonești
tu? Denapoia unui cîine mort, au denapoia
unui purece? Facă-Se Domnul întru jude-
16 cătoriu și legiuitoriu întru mijlocul meu și
întru mijlocul tău, vază Domnul și să judece
judecata mea și mă judece den mîna ta". Și
17 să făcu daca săvîrși David cuvintele aceastea
grăind cătră Saul, și zise Saul: „Glasul tău e
acesta, fiule David?" Și rîdică Saul glasul lui
și plînsu. Și zise Saul cătră David: „Mai
18 drept ești decît mine, căce tu mi-ai dat mie
bune, iară eu ț-am dat ție reale. Și tu mi-ai
19 spus mie astăzi carele mi-ai făcut bine, cum
m-au închis Domnul în mîinile tale astăzi, și nu
m-ai omorît pre mine. Și căce de va afla
20 neștine pre vrăjmașul său în primejdie și-l va
slobozi pre el întru cale bună, și Domnul îi va
plăti lui bune, în ce chip ai făcut tu astăzi. Și
21 acum, iată, eu știu că împărățind vei împărăți
și va sta în mîna ta împărăția lui Israil. Și
22 acum jură-te mie întru Domnul că nu vei
surpa sâmînța mea denapoia mea și nu vei
piarde numele meu den casa tătîni-mieu". Și
23 să jură David lui Saul. Și să duse Saul la locul
lui, și David și oamenii lui s-au suit la Mesera
cea strîmtă.

CAP XXV

1 **S**i muri Samuil și să adunară tot Israi-
lul și-l plînsără pre el și-l îngropară
pre el în casa lui, la Armathaim. Și să
sculă David și să pogorî la pustiiul
2 Maan. Și era om la Maan, și tur-
mele lui, la Carmil; și omul, mare foarte, și la
el oi 3000 și capre 1000 – și să făcu cînd tundea
turma lui, la Carmil. Și numele omului, Naval,
3 și numele muierii lui, Avighea; și muiarea, bună
la priceapere, și frumoasă la chip foarte, și omul,
năsilnic și rău întru isprăvi; și omul, vînătoriu.
4 Și auzi David întru pustiiu cum tunde Naval

5 Carmeleanul turma lui. Și trimise David 10
 slugi și zise slugilor: „Suiți-vă la Carmil și
 păsați la Naval și-l întrebați pre el pre numele
 6 mieu ceale de pace. Și veți zice aceastea:
 ‘La vream! Și tu să fii sănătos și casa ta și
 7 toate ale tale, sănătoase. Și acum, iată, am
 auzit că tund la tine păstorii tăi, carii era cu
 noi în pustiiu; și nu i-am oprit pre ei și n-am
 poruncit lor nemica, toate zilele fiind ei în
 8 Carmil. Întrebă copilașii tăi și vor spune
 ție; și să afle copilașii tăi har înaintea ochilor
 tăi, căci întru zi bună am venit. Dă, dară, ce va
 afla mâna ta, slugelor tale și fiului tău, lui
 9 David’“. Și vin copilașii lui David și
 grăiescu cuvintele aceastea cătră Naval, după
 toate cuvintele aceastea întru numele lui
 10 David; și sări Și răspuse Naval slugilor lui
 David și zise: „Cine e David? Și cine e fiul
 lui Ieseiu? Astăzi înmulțiș sînt robii fugind
 11 fieștecarele de cătră fața stăpînului său. Și
 voiu lua pînile meale, și vinul meu, și jun-
 gherile meale, carele am junghiat celora ce
 tund oile, și le voiu da pre eale la oamenii carii
 12 nu-i știu de unde sînt?’“ Și să întoarseră
 copilașii lui David la calea lor; și să întoarseră
 și veniră și spuseră lui David după toate
 13 cuvintele aceastea. Și zise David omeni-
 lor lui: „Încingeți fieștecarele sabia lui!“ Și
 să încinseră cu sabiile lor, și David încinse și
 el sabia lui; și să suiră denapoia lui David ca
 vro 400 de oameni, și cei 200 au șezut la
 14 unealte. Și Avigheii, muierei lui Naval, i-au
 spus unul den copilaș, zicînd: „Iată, David au
 trimis poslanic den pustiiu să cuvinteaze
 bine pre stăpînul nostru, și s-au ferit de cătră
 15 ei. Și oamenii, buni noao foarte; nu ne-au
 oprit pre noi, nici ne-au poruncit nimică toate
 zilele carele am fost lîngă dînșii; și cînd eram
 16 noi în țarină, Ca un zidu era prejur noi și
 ziua și noaptea, toate zilele cîte eram lîngă ei
 17 pascînd turma. Și acum cunoaște și vezi tu
 ce vei face, căci s-au săvîrșit răutatea la dom-
 nul nostru și la casa lui, și acesta – fiu ucigaș
 18 și nu iaste a grăi cătră el’“. Și sîrgui Avighea
 și luo 200 de pîini, și doao vase de vin, și 5 oi
 grijite, și 5 ifi de făină, și un gomor de stafide,
 și 200 de păpuș de smochine și au pus pre
 19 măgari. Și zise copilașilor ei: „Meargeți
 înaintea mea, și iată, eu denapoia voastră
 20 viu’“. Și bărbatului ei n-au spus. Și să făcu
 ea fiind călare pre măgărițe și pogorîndu-se
 în poalele muntelui și, iată, David și oamenii
 lui pogorîia întru întimpinarea ei; și timpină
 21 pre ei. Și David zise: „Poate fi că cu strîmbă-
 tate am păzit toate ale lui Naval în pustiiu și nu
 am poruncit să ia dentru toate ale lui nimică,

și mi-au dat mie reale pentru bune. Aceas- 22
 tea să-m facă mie Domnul, lui David, și aceas-
 tea să-m adaogă, de voiu lăsa dentru toate ale
 lui Naval, pînă demineată, pișind la păreate’“. 23
 Și văzu Avighea pre David și sîrgui și sări de
 pre măgărițe și căzu înaintea lui David preste
 fața ei. Și să închină lui pre pămînt și căzu 24
 la picioarele lui și zise: „Întru mine, domnul
 meu, strîmbătatea! Grăiască dară roaba ta
 întru urechile tale și ascultă cuvîntul roabei
 tale. Să nu puie domnul meu inima lui 25
 pre omul cel fără de minte acesta, pre Naval,
 căci după numele lui, așa iaste: Naval, numele
 lui, și nebunie împreună cu el. Și eu, roaba ta,
 nu am văzut copilașii domnului meu, pre
 carii ai trimis. Și acum, domnul meu, viu e 26
 Domnul și viu e sufletul tău, în ce chip te-au
 oprit Domnul ca să nu întri în sînge nevinov-
 vat, ce să mîntuiești mîna ta ție, și acum, facă-să
 ca Naval vrăjmașii tăi și ceia ce cearcă dom- 27
 nului meu reale! Și acum ia bunăcuvînta-
 rea ta aceasta care au adus roaba ta domnului
 meu și o vei da copilașilor celora ce dvoresc
 domnului meu. Rădică dară fărădelegea 28
 roabei tale, căci făcînd va face Domnul dom-
 nului meu casă credencioasă; căci războiul
 domnului meu Domnul va bate și răutate nu
 se va afla în tine niceodinioară! Și se va 29
 scula om gonind pre tine și cercînd sufletul
 tău, și va fi sufletul domnului meu legat întru
 legătura vieții, lîngă Domnul Dumnezeu, și
 sufletul vrăjmașilor tăi vei prăștia în mijlocul
 praștiei. Și va fi căci va face Domnul dom- 30
 nului meu toate cîte au grăit bine asupra ta și
 va porunci ție Domnul întru povățuitori
 preste Israil. Și nu va fi ție aceasta urîciune 31
 și împiedecare inemii domnului meu, să
 vearse sînge nevinovat în dar și să mîntuiască
 mîna domnului meu luiș; și să îmbunătățească
 Domnul domnului meu și vei pomeni roabei
 tale, să-i faci bine ei’“. Și zise David Avi- 32
 ghieii: „Bine e cuvîntat Domnul Dumnezeu lui
 Israil, Carele te-au trimis astăzi întru aceasta
 întimpinare mie! Și binecuvîntată voroava 33
 ta și blagoslovită, tu, care m-ai oprit pre mine
 astăzi întru aceasta ca să nu viu întru sîngiuri
 și să pingărescu mîna mea mie! Însă că viu 34
 iaste Domnul Dumnezeu lui Israil, Carele m-au
 oprit pre mine astăzi ca să nu fac rău ție, că,
 de nu ai fi sîrguit și ai fi venit întru întempina-
 rea mea, atunce am zis: ‘De va rămînea lui Na-
 val, pînă la lumina demineții, pișindu la părea-
 te!’“. Și luo David den mîinile ei toate cîte au 35
 adus lui și zise ei: „Suie-te în pace la casa ta și
 vezi, auzit-am glasul tău și am ales fața ta’“. Și 36
 mearse Avighea cătră Naval și, iată, lui, băătură
 în casa lui, ca o băătură, a unui împărat; și ine-

ma lui Naval – bună spre el, și el – îmbătându-se foarte. Și nu spuse Avighiea lui Naval cuvînt, au mare au mic, pînă la lumina demineții, și să făcu dimineața. Deaca să trezvi de vin Naval, spuse lui muiarea lui toate cuvintele aceastea și muri inema lui întru dinsul, și el să făcu ca o piatră. Și să făcu ca vro zece zile, și lovi Domnul pre Navaal și muri. Și auzi David că au murit Naval, și zise: „Blagoslovit Domnul, Carele au judecat judecata ocării mele den mîna lui Naval, și pre robul Lui l-au ferit den mîna realelor! Și răutatea lui Naval o au întors Domnul în capul lui“. Și tremise David și grăi pentru Avighieia, să ia pre ea lui fămeaie. Și veniră slugile lui David cătră Avighea la Carmil și grăiră ei, zicînd: „David ne-au tremis pre noi cătră tine, să te ia lui fămeaie“. Și să sculă și să închină pre pămînt despre față și zise: „Iată, roaba ta întru slujnică, ca să speale picioarele slugilor tale“. Și grăbi și să sculă Avighiea și să sui pre măgariu, și cinci feate ale ei venia după ea, și mearse denapoia slugilor lui David și să făcu lui fămeaie. Și pre Ahinaam au luat David dentru Israil și amîndoao era lui muieri. Și Saul au dat pre Melhol, fata lui, pre muiarea lui David, lui Falti, fiul lui Amis, celui den Roma.

CAP XXVI

1 **S**i veniră zifeii (den cea năsipoașă) cătră Saul la deal, zicînd: „Iată, David să acopere împreună cu noi în dealul Ehilath, cela de cătră față lui Iesemon“. 2 Și să sculă Saul și să pogorî la pustiiul Zif și, împreună cu el, 3000 de oameni aleși dentru Israil, a cerca pre David 3 în pustiiul lui Zif. Și să tăbări Saul în muntele Ehelath, cel de cătră față lui Iesemon, lîngă cale, și David au săzut în pustiu; și văzu David că au venit Saul denapoia lui în pustie. 4 Și au trimis David iscoade și știu că au 5 venit Saul gata acolo. Și să sculă David pre ascuns și să duse la locul unde dormia acolo Saul; și acolo, Avenir, feciorul lui Nir, voivodul lui. Și Saul dormia în cort, și norodul, 6 tăbărit împrejurul lui. Și răspunse David și zise cătră Ahimeleh Hetteul și cătră Avesa, feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, zicînd: „Cine va întra cu mine cătră Saul în tabără?“ Și zise Avesa: „Eu voiu întra împreună cu tine“. 7 Și întră David și Avesa întru norod noaptea. Și iată, Saul dormind în cort, și sulița înfiptă în pămînt, lîngă capul lui; și Avenir și norodul 8 lui dormia împrejurul lui. Și zise Avesa cătră David: „Închis-au Domnul astăzi pre vrăjmașul tău în mîna ta; și acum să lovăsc dară pre el cu sulița în pămînt o dată și nu-i 9 voiu îndoi lui“. Și zise David cătră Avesa: „Să nu-l strici pre el, căci cine va aduce mîna lui

preste unsul Domnului și se va nevinovăți?“ 10 Și zise David: „Viu Domnul că, de nu-l va lovi Domnul pre el, au ziua lui va veni și va muri, sau la războiu va pogorî și se va adaoge. 11 Nice într-un chip mie de la Domnul ca să aduc mîna mea preste unsul Domnului! Și acuma, ia dară sulița de lîngă capul lui și căușul apei și să meargem noi singuri“. 12 Și luo David sulița și căușul apei de lîngă capul lui și mearseră singuri. Și nu era cel ce veade, și nu era cel ce conoaște, și nu era cel ce deștepta, toți dormind, căci năucire de la Domnul au căzut preste ei. 13 Și trecu David decindea și stătu pre vîrfu dealului de departe și multă calea întru mijlocul lor era. Și chemă David pre norod și lui Avenir grăi, zicînd: „Nu vei 14 răspunde, Avenir?“ Și răspunse Avenir și zise: „Cine ești tu, cela ce mă chemi pre mine?“ 15 Și zise David cătră Avenir: „Nu ești om tu? Și cine e ca tine în Israil? Și pentru căci nu păzăști pre domnul tău, pre împăratul? Căci au întrat unul den norod ca să strice 16 pre domnul tău, pre împăratul. Și nu e bun cuvîntul acesta carele ai făcut. Viu Domnul, că fii ai omorîrii, voi, ceia ce păziți pre împăratul, pre stăpînul vostru, pre cel uns al Domnului. 17 Și acum, vezi dară; sulița împăratului și căușul apei unde iaste, ceale de lîngă capul lui?“ Și conosci Saul glasul lui David și zise: „Glasul tău e acesta, fiule Davide?“ 18 Și zise David: „Robul tău, doamne împărate!“ Și zise: „Pentru căci aceasta goneaște domnul 19 meu denapoia robului său? Căci ce am greșit și ce s-au aflat întru mine strîmbătate? Și acum, asculte dară domnul meu împăratul 20 cuvintele robului său: De te clătește Dumnăzău asupra mea, mirosască-se jîrtva ta; iară de-s fiii oamenilor, blestemați aceștea înaintea Domnului, căci m-au scos astăzi ca să nu fiu întemeiat întru moștenirea Domnului, zicînd: ‘Pasă, slujaște la alți dumnezăi’. 21 Și acum, să nu cază sîngele meu pre pămînt den preajma feații Domnului, căci au ieșit împăratul lui Israil a cerca sufletul meu în ce chip goneaște corbul de noapte în munți“. 22 Și zise Saul: „Greșit-am, întoarce-te, fiule Davide, că nu-ț voiu mai face rău încă, pentru carele cinstit sufletul meu, întru ochii tăi; și în ziua de astăzi în deșărt mă făcuu și necunoscui multe foarte“. 23 Și răspunse David și zise: „Iată sulița împăratului, vie unul dentru slugi și să o ia pre ea. Și Domnul să 24 întoarcă fiecăruia după dreptățile lui și credința lui, în ce chip te-au dat astăzi Domnul în mînile mele și n-am vrut să aduc mîna mea preste cel unsu al Domnului. Și iată, în ce chip s-au mărit sufletul tău astăzi întru aceasta întru ochii miei, așa să mărească sufletul meu înaintea Domnului, și să mă acopere, și

25 să mă scoată den toată primejdia". Și zise Saul către David: „Blagoslovit ești, fiule! Și făcînd vei face și putînd vei putea!" Și mearse David în calea lui, și Saul mearse la locul lui.

CAP XXVII

1 **S**i zise David întru inema lui, zicînd: „Acum mă voi adoaage întru o zi în mîinile lui Saul; și nu iaste mie bine de nu voi scăpa la pămîntul celor striini de fealiu; și să va părăsi Saul de mine a mă cerca pre mine în tot hotarul lui 2 Israil; și mă voi mîntui den mîna lui". Și să sculă David și trecu el și cei 600 de oameni ce era cu el și să duse cătră Anhus, feciorul lui 3 Ammaan, împăratul Ghiethiei. Și au șăzut David împreună cu Anhus la Ghieth; și oamenii lui, feștecarele și casa lui, și David și amîndoao muierile lui: Ahinaam Israilteanca și Avighea, muiarea lui Naval Carmileanul. 4 Și să spuse lui Saul că au fugit David la Ghieth și n-au mai adaos încă a-l cerca pre el. Și zise David cătră Anhus: „De au aflat robul tău har înaintea ochilor tăi, dă-m mie loc întru una den cetăți ce-s în țarină și voi șădea acolo; și pentru căci șade robul tău în cetate ce să împărățeaste, împreună cu tine?" 5 Și-i deade lui Anhus în ziua aceea pre Sichelag. Pentru aceea să făcu Sichelagul împăratului Iudeii pînă în ziua de astăzi. Și să făcu numărul zilelor cărora au șăzut David în țarena celor striini de fealiu 4 luni. Și să suia David și oamenii lui și loviaa preste tot Ghieser și preste Amalichit; și iată, pămîntul era lăcuit, de la Lampsur și pînă la pămîntul 6 Eghipetului. Și bătea David pămîntul și nu prindea viu bărbat au muiare și lua turme și cirezi și măgari și cămile și îmbrăcăminte și să întorcea și venia cătră Anhus. Și zise Anhus cătră David: „Asupra a cui ați lovit astăzi?" Și zise David cătră Anhus: „Despre amiazăzi a Iudei și despre răsăritul lui Ies-mega și despre răsărita lui Chienezii. Și om și bărbat n-am prinsu viu să aduc la Ghieth, zicînd să nu spuie la Ghieth asupra noastră, zicînd: 'Aceastea David face'". Și acesta e venitul lui, toate zilele carele șădea David în țarena celor striini de fealiu. Și să încrezu David la Anhus foarte, zicînd: „Rușină-să rușinîndu-să în norodul lui Israil, și va fi mie robu în veac".

CAP XXVIII

1 **S**i să făcu în zilele acealea, și să adunară streinii de fealiu întru taberile lor, să bată războiu cu Israil. Și zise Anhus cătră David: „Știînd să știi că împreună cu mine vei ieși la războiu 2 tu și oamenii tăi". Și zise David cătră An-

hus: „Așa, acum vei ști carele va face robul tău". Și zise Anhus cătră David: „Așa mai mare preste păzitorii trupului meu te voi pune pre tine în toate zilele". Și Samuil au murit și au plîns pre el tot Israilul și-l îngropară pre el în Armathaim, în cetatea lui. Și Saul ridică pre cei ce grăiaa den pîntece și pre gîcitorii de pre pămînt. Și să adunară cei 3 streini de fealiu și veniră și să tăbărîră la Sonam; și adună Saul pre tot omul lui Israil și să tăbărîră la Ghielvoe. Și văzu Saul tabăra 4 celor streini de fealiu și să înfricoșă și să spămîntă inima lui foarte. Și întrebă Saul pren 5 Domnul și nu i-au răspuns lui Domnul, și întru visuri, și întru arătări, și întru pro- 6 roci. Și zise Saul slugilor sale: „Cercaț mie muiare ce grăiaște den pîntece și voi mearse cătră ea și voi cerca întru ea". Și ziseră slugile lui cătră el: „Iată muiare ce den pîntece grăiaște, în Aendor". Și să acoperi Saul și 7 să îmbracă cu alte haine și mearse el și doi bărbaț împreună cu el și veni la muiare noaptea și-i zise ei: „Vrăjaște-m mie dară întru cel 8 den pîntece grăitori și-m suie mie pre carele voi zice ție". Și-i zise lui muiarea: „Iată 9 dară, tu știi cîte au făcut Saul, cum au surpat Saul pre cei den pîntece grăitori și pre gîcitori de pre pămînt; și pentru ce tu pui laț sufletului meu ca să-l omori pre el?" Și să jură ei 10 Saul asupra Domnului, zicînd: „Viu e Domnul, de va timpina ție strîmbătate întru cuvîntul acesta". Și zise muiarea lui Saul: „Pre cine 11 să suiu în sus ție?" Și zise: „Pre Samuil suie-mi în sus". Și văzu muiarea pre Samuil și 12 strigă cu glas mare și zise muiarea cătră Saul: „Pentru căci m-ai prelestit? Și tu ești Saul?" Și zise ei împăratul: „Nu te teame, 13 spune, pre cene ai văzut?" Și zise lui muiarea: „Dumnezăi am văzut, suindu-se den pămînt". Și zise ei: „Ce ai conoscut?" Și 14 zise lui: „Om, den picioare suindu-se den pămînt, și acesta, cu veșmînt îmbrăcat". Și conosci Saul că acesta e Samuil și să plecă pre fața lui pre pămînt și să închină lui. Și 15 zise Samuil: „Pentru căci m-ai supărat, să mă suiu eu?" Și zise Saul: „Nevoiescu-mă foarte, și cei streini de fealiu dau războiu întru mine, și Dumnezău S-au depărtat de la mine și nu m-au mai ascultat încă, și în mîna prorocilor, și în visuri, și în arătări, și acuma te-am chemat pre tine să-m arăți ce voi face". Și 16 zise Samuil: „Pentru căci mă întrebi? Și Domnul S-au depărtat de tine și Să făcu cu aproapele tău. Și făcu Domnul ție în ce chip au 17 grăit mîna mea; și va rumpe Domnul împărăția ta den mîna ta și o va da pre ea aproapei tău, lui David. Căci nu ai ascultat glasul Domnului și 18 nu ai plinit mînia urgiei Lui întru Amalic, pentru cuvîntul acesta au făcut Domnul ție în ziua

19 aceasta. Și va da Domnul pre Israil împreună cu tine în mîinile celor streini de fealiu, și mîine tu și fiii tăi împreună cu tine vor cădea, și tabăra lui Israil o va da Domnul în mîinile celor striini de fealiu“. Și sîrgui Saul și căzu stîndu pre pămînt și să înfricoșă foarte de cuvintele lui Samuil, și întru el nu mai era vîrtute, căce n-au mîncat pîine toată ziua și toată noaptea aceea. Și întră muiarea cătră Saul și văzu că să pripi foarte și zise cătră el: „Iată, au ascultat roaba ta glasul tău și mi-am pus sufletul meu în mîna ta și am ascultat cuvintele tale carele ai grăit mie. Și acum ascultă dară și tu glasul roabei tale și voiu pune înaintea ta jămna de pîine și mîncă și va fi întru tine puteare, căci mergi în cale“. Și să lepădă și nu vrea să mîncă, și siliia pre el slugile lui și muiarea; și ascultă glasul lor și să sculă după pămînt și șazu pre jățiu. Și la muiare era juncă pascătoare în casă și grăbi și junghe pre ea, și luo faină și frămîntă și coapse azime și aduse înaintea lui Saul și înaintea slugilor lui și mîncară și să sculară și mearseră în noaptea aceea.

CAP XXIX

1 **S**i adunară cei streini de fealiu toate taberile lor la Afecca, și Israil să tăbări la Aendor cea den Israil. Și domnii celor streini de fealiu mergea întru sute și întru mii; și David și oamenii lui mergea mai pe urmă, împreună cu 3 Anhus. Și ziseră domnii celor streini de fealiu: „Cine sînt aceștea ce mergu?“ Și zise Anhus cătră voivozii celor streini de fealiu: „Nu e acesta David, sluga lui Saul, împăratul lui Israil, care fu cu noi zile, acesta-i al doilea an? Și n-am aflat întru el nemică, dentru carea zi au căzut cătră mine și pînă în ziua aceasta“. 4 Și să mîhniră preste el domnii celor striini de fealiu și ziseră lui: „Întoarce pre om și să să întoarcă la locul lui unde l-ai pus pre el acolo și să nu vie împreună cu noi la războiu și să nu se facă viclean taberii. Și cu ce să va împăca acesta cu domnul lui? Au nu cu capetele a 5 oamenilor acelora? Au nu e acesta David căruia începea în danțuri, zicînd: ‘Au lovit Saul întru miile lui, și David, întru zecile de mii ale lui?’“ Și chemă Anhus pre David și-i zise lui: „Viu e Domnul că drept ești tu și bun întru ochii miei, și ieșirea ta și întrarea ta împreună cu mine în tabără și căce n-am aflat asupra ta rău, dentru care zi ai venit cătră mine, pînă în ziua de astăzi; și întru ochii domnilor nu ești bun tu. Și acuma întoarce-te și te du în pace, și să nu faci rău întru ochii domnilor celor 8 streini de fealiu“. Și zise David cătră Anhus: „Ce am făcut ție? Și ce ai aflat întru robul

tău, dentru carea zi am fost înaintea ta și pînă în ziua de astăzi, ca să nu viu să bat pre vrămașii domnului meu, împăratului?“ Și 9 răspunse Anhus și zise cătră David: „Știu că bun ești tu în ochii miei ca și îngerul lui Dumnezeu; ce domnii celor striini de fealiu zic: Nu va veni cu noi la războiu’. Și acum mînică 10 dimeneață tu și slugile domnului tău, ceia ce au venit cu tine, și păsaț la locul unde v-am așăzat pre voi acolo, și cuvînt rău să nu pui în inema ta, căce bun ești tu înaintea mea; și vă mînecaț în cale și să lumineaze voao, și păsaț“. Și să mîneacă David, el și oamenii lui, să 11 meargă și să păzească pămîntul celor striini de fealiu, și cei striini de fealiu s-au suit să să bată cătră Israil.

CAP XXX

Si să făcu întrînd David și oamenii lui 1 în Sichelag a treia zi, și Amalic lovi asupra răsăritului și pre Sichelag, și lovi pre Sichelag și au arsu-o pre ea 2 cu foc. Și pre muieri și pre toți cîți era întru ea, den mic pînă în mare, n-au omorît om, nici muiare, ce robiră și să duseră la calea lor. Și veni David și oamenii lui la cetate. Și 3 iată, era arsă cu foc, iară muierile lor și fiii lor și featele lor, robite. Și rădică David și oamenii lui glasul lor și au plîns pînă unde nu era întru ei vîrtute a mai plînge. Și amîndoao muierile lui David s-au robit: Ahinaam Israilteanca și Avighiea, muiarea lui Naval Carmileanului. Și să îngrijă David foarte, 6 căci zise norodul să-l ucigă cu pietri pre el, căci durut e sufletul a tot norodul, fieștecăruia pentru fiii lui și pentru featele lui. Și să întări David întru Domnul Dumnezăul lui. Și zise 7 David cătră Aviathar preotul, fiul lui Ahimeleh: „Adu efudul!“ Și aduse Aviathar efudul cătră David. Și întrebă David pre Domnul, zicînd: „Au goni-voiu denapoia lui Ghieddur acestuia? Au ajunge-voiu pre ei?“ Și zise lui Domnul: „Goneaște, căci ajungînd vei ajunge pre ei, și scofînd vei scoate“. Și 9 mearse David, el și cei 600 de oameni cu el, și veniră pînă la pîrîul Vosor și ceialalți au stă-tut. Și au gonit cu 400 de oameni și obosiră 10 200 de oameni carii au șazut decindea pîrîului Vosor. Și aflare om eghiptean în țarenă și 11 prinseră pre el și-l aduseră pre el la David; și deaderă lui pîine de au mîncat și-l adăpară pre el cu apă. Și-i deaderă o bucată de 12 păpușă de smochine și 2 de stafide și au mîncat; și veni duhul lui întru el, căci n-au fost mîncat pîine și nu băuse apă 3 zile și 3 nopți. Și zise lui David: „De unde ești? 13 Și al cui ești tu?“ Și zise copilașul eghipteanul: „Eu sînt rob al unui om amalichi-

14 tean și m-au lăsat stăpînul meu, căci m-am
bolnăvit eu, astăzi a treia zi. Și noi am lovit
la amiază a lui Heleth și spre părțile Iudeii și
pre Ghielvue, și pre Sichelag am arsu-o cu
15 foc“. Și zise lui David: „Au duce-mă-vei
asupra lui Ghiedur acesta?“ Și zise: „Jură-te
dară mie asupra lui Dumnezeu să nu mă
omori și să nu mă dai în mîinile stăpînului
16 meu, și te voi aduce asupra lui Ghiedur
acesta“. Și-l pogorî pre el acolo și, iată, ei
răvărșăți preste fața a tot pămîntul, mîncînd
și bînd și prăznuind întru toate prăzile ceale
mari carele au luat den pămîntul celor streini
17 de fealiu și den pămîntul Iudei. Și veni
asupra lor David și-i lovi pre ei, de la luceafăr
pînă înde sară, și a doua zi, și n-au scăpat
dentru ei om, fără numai 400 de copilași carii
18 era călări pre cămile și au fugit. Și luo
David toate cîte au luat amalichiteanii și pre
amîndoao muierile lui le-au scos David. Și
19 nu le-au lipsit lor de la mic pînă la mare, și
pînă la fii și la feate, și den prăzi și pînă în
toate cîte au luat lor; toate le-au întors David.
20 Și luo David toate turmele și cirezile și le-au
mînat înaintea prăzilor, și prăzilor acelora să
zicea: „Aceaste-s prăzile lui David!“ Și
21 sosi David cătră ceale doao sute de oameni ce
au rămas a merge denapoia lui David și-i
așază pre ei la pîrîl lui Vosor. Și ieșiră întru
întîmpinarea lui David și întru întîmpinarea
norodului ce era cu el. Și să apropie David
22 pînă la norod și-l întrebă pre el ceale de
pace. Și răspunse tot omul păgîn și rău den
oamenii ceia de războiu ce au mersu cu David
și ziseră: „Căce n-au gonit împreună cu noi,
nu le vom da lor den prăzile carele am scos,
23 fără numai fiștecarele muiarea lui și feciorii
lui să-ș ia și să să întoarcă“. Și zise David:
„Nu veți face așa, frații miei, după ce ne-au
dat Domnul noao și ne-au păzit pre noi și au
dat Domnul pre Ghiedur, carele veniia
24 asupra noastră, în mîinile noastre. Și cine
va asculta voao cuvintele aceaste? Căce nu
mai puțin decît noi sînt: pentru căce după partea
celuia ce să pogoară la războiu, așa va fi
partea aceluia ce șade la unealte; într-un chip
25 vor împărți“. Și să făcu dentru ziua aceea
și înainte, și să făcu întru poruncă și întru
îndireptare lui Israil, pînă astăzi. Și veni
26 David în Sechielag și trimise den prăzi
celor bătrîni ai Iudei și celor de aproape ai lui,
zicînd: „Iată blagoslovenie voao, dentru pră-
zile vrăjmașilor Domnului“: Celor den
27 Vethsur, și celor den Ramma a răsăritului, și
celor den Ghiethither, și celor den Aroir,
și celor den Amadi, și celor den Safa, și celor
28 den Esthie, și celor den Ghieth, și celor
den Nican, și celor den Safeh, și celor

den Thimath, și celor den Carmil, și celor den
cetățile lui Ieremeil, și celor den cetățile lui
Chenezu, și celor den Ierimuth, și celor 30
den Virsavie, și celor den Nomve, și celor 31
den Hievron, și la toate locurile carele au tre-
cut David acolo, el și oamenii lui.

CAP XXXI

1 i cei striini de fealiu da războiu
asupra lui Israil; și fugiră oamenii lui
Israil de cătră fața celor striini de fea-
liu și căzură răniți în muntele Ghiel-
2 vue. Și să loviră cei striini de fealiu
cu Saul și cu fiii lui, și bat cei striini de fealiu
pre Ionathan și pre Aminadav și pre Melhi-
3 soa, fiii lui Saul. Și să îngreuiază războiul
asupra lui Saul și-l aflară pre el săgetătorii,
4 oameni arcaș, și să răni supt vintre. Și zise
Saul cătră cela ce purta unealtele lui: „Zmulge
sabia ta și mă junghe cu ea, ca să nu vie acești
neobrezuiți și mă vor junghea pre mine și vor
batjocuri întru mine“. Și nu vru cela ce rîdica
unealtele lui, căce s-au înfricoșat foarte. Și luo
5 Saul sabia lui și căzu preste ea. Și văzu cela
ce rîdica unealtele lui că au murit Saul, și au
căzut și el preste sabia lui și au murit
6 împreună cu el. Și au murit Saul și cîteștrei
feciori ai lui, și cel ce rădica unealtele lui, și
7 toți oamenii lui, în ziua aceea, deodată. Și
văzură oamenii lui Israil cei decindea de vale
și cei decindea de Iordan că au fugit oamenii
lui Israil și cum că au murit Saul și fiii lui, și-ș
8 lasă cetățile lor și fug, și vin cei striini de fea-
liu și lăcuiescu întru eale. Și să făcu a doao
zi, și veniră cei striini de fealiu a dezbrăca pre
9 cei morți; și aflară pre Saul și pre trei feciori a
lui, căzuți pre munții lui Ghelvue, și-l întoar-
sără pre el și-i dezbrăcară unealtele lui. Și
10 tăiară capul lui și trimiseră la pămîntul celor
striini de fealiu, împrejur, binevestind idolilor
lor și norodului lor. Și-i puse unealtele lui
11 la Astartion, și trupul lui l-au înfipt în zidul
lui Vethsam. Și auziră pentru el ceia ce
12 lăcuiescu în Iavis a Galaaditii ceale ce au
făcut cei striini de fealiu lui Saul. Și să
13 sculară tot omul puterii și au mersu toată
noaptea și luară trupul lui Saul și trupul lui Io-
nathan, fiul lui, de la zidul den Veth-
sam și adusără pre ei la Iavis
și arsără pre ei acolo de tot.
14 Și luară oasele lor și le în-
15 gropară supt arătura cea
den Iavis. Și pos-
16 tescu șapte zile.